

Téma: Kopus udává trendy

Rozhovor s Josefem Čáslavou

Představujeme: Komunitní zahrada

Slovo úvodem

Vážení kolínští spoluobčané, léto je v plném proudu a já věřím, že si ho užíváte plnými doušky a po velmi náročném a neobvyklém roce si dostatečně odpočnete. Televize, internet i sociální sítě nás denně bombardují zprávami o počtu nakažených, o nových mutacích. Občas zbytečně intenzivně, občas poněkud senzacechtivě, ale to je prostě role médií. Co můžeme udělat, abychom si odpočinuli a trochu se z této masáže vymanili? Přeš léto se snažím omezit internet a sociální sítě. Samozřejmě reagují na důležité podněty, ale opravdu se to snažím v rámci psychické očisty redukovat. Jednou mi jeden pán napsal, že komunikují na Facebooku, který není oficiálním kanálem. A to je prý špatně. Vysvětlil jsem mu, že primárními kanály jsou osobní, telefonická, písemná a mailová komunikace, že se snažíme reagovat na vše nejen touto cestou, ale i přes mobilní aplikaci na hlášení závad. Pořádáme výjezdní zasedání rady města, při nichž pravidelně komunikujeme s občany. Reakce na sociálních sítích jsou pak další z možností. Nejde to někdy hned a ne vždy to jsou konverzace příjemné. Občas někdo napíše za klávesnicí něco nepěkného, hrubého, co by vám osobně nikdy neřekl. Několikrát jsem tyto internetové hrdiny pozval do kanceláře. Nikdy nepřišli... Sociální sítě nám sugerují horší svět a působí na nás často negativně. Cíleně z nás dělají automaty, které fungují podle jejich logiky a byznysové manipulace. Když je omezíme, získáme více času, který můžeme souvisle prožívat se svými přáteli, rodinou. Nemusíme neuroticky sahat po telefonu, zda nám v paralelním světě něco neuniklo. Odkakování do virtuálního světa rozsekává a tuneluje bohatství světa reálného. Všeho s mírou. Rád se s kýmkoliv sejdu a budu – jako vždy – řešit všechny podněty od maličkostí po velké koncepční věci. Náš úřad má více než dvě stě zaměstnanců, jejichž úkolem je starat se o město a pomáhat občanům při řešení problémů všeho druhu. Můžete se vždy obrátit přímo na ně, a to kdykoliv.

Závěrem mi dovoluji ještě jednu důležitou informaci. V červnu se nám podařilo prolomit další hranici při snižování kolínského dluhu po našich předchůdcích, k čemuž jsme se v roce 2010 zavázali. Za necelých jedenáct let jsme ho snížili z téměř 1,1 miliardy Kč na současných 299 milionů Kč a budeme v tom pokračovat.

Krásné léto a maximum odpočinku všem.

Váš Michael Kašpar

Výběr z obsahu

Aktuální investice	4
Opravy pokračují i o prázdninách	
Rekonstrukce smuteční síně	7
Omezení provozu	
Fotosoutěž: Cesta	9
Vítězné snímky v soutěži	
Pečujete o seniora?	11
Tip na odlehčení o prázdninách	
Ze skicáku architekta	12
Architektonická soutěž je počátkem cesty	
Téma: Kopos udává trendy	13
Představujeme kolínskou firmu s tradicí	
Rozhovor s Josefem Čáslavou	16
Kolínský fotograf o své celoživotní vášni	
Cena města Kolína	20
Fotoreportáž z udělení ceny	
Hudba se vrací do Kolína	21
Hudební odpoledne na Karlově náměstí	

Kde se ukrýval loupežník Kovařík? Dočtete se na str. 25

Chodíte do kina?	22
Anketa mezi filmovými diváky	
O čem se mluví	23
Italská zmrzlina i filmování v Kolíně	
Představujeme: Komunitní zahrada	27
Zelenině se u vodárny daří	
Pozvánka na Gasparádu	28
Co nás čeká v jubilejním desátém ročníku?	
Dny evropského dědictví	31
Kompletní program	

V polovině července se otevřelo v Kutnohorské ulici proti restauraci Stoletá nové, tak trochu jiné knihkupectví pod názvem Modrá sova. A v čem je jiné? Sortiment je zaměřen na tituly knih a nakladatelství méně komerční, o to více zajímavé, s krásnou češtinou a výtvarným zpracováním. Převážná knih je určena dětem, své si v obchodě najdou ale i dospělí. Nové knihkupectví v centru města, kde obchody spíše zavírají, je krásný počín, a proto přejeme majitelům hodně spokojených zákazníků.

Dary pro Moravu

Městská rada schválila peněžitý dar pro obec postižené tornádem. Radní mohou schválit dar do částky maximálně dvacet tisíc korun, poslali proto po dvaceti tisících pěti obcím. Zasedala také rada Vodohospodářského sdružení Kolín. I od něj putuje po dvaceti tisících do moravských vesnic.

Symbolem tornáda v Hruškách se stal poničený kostel, kdy z části věže zůstala jen

hromada sutí. Vzhledem k tomu, že místní kostel je zasvěcen svatému Bartoloměji stejně jako kolínský, tak rovněž římskokatolická církev Kolín zaslala peněžitý dar ve výši padesát tisíc korun, symbolicky právě na obnovu tohoto kostela.

Do finanční pomoci obcím a lidem se zapojili také občané Kolína. Na Facebooku, sdílením ve skupině Můj Kolín, zorganizovali sbírku potřebného materiálu a osobně jej do postižených obcí zavezli.

Nepřehlédněte!

Kolínské posvícení

Kolotoče a atrakce všeho druhu můžete letos v rámci kolínského posvícení navštívit od čtvrtka 26. do pondělí 30. srpna na tradičním prostoru u lázní. Místo momentálně využívá firma, která provádí rekonstrukci mostu. Na týden, kdy bude posvícení, ale zařízení staveniště vyklidí. Práce na opravě mostu přerušeny nebudou.

Rezervační systém v hale

Nová sportovní hala Borky má spuštěný rezervační systém. Ten je k dispozici na webových stránkách www.smsk.cz v záložce Sportovní hala Borky nebo je možné se do něj dostat z webové stránky mukolin.cz/cz/o-meste v sekci Online rezervace. Telefonická komunikace se správcem je pak možná na čísle 734 387 012.

Univerzita volného času

Městská knihovna Kolín zahájí v říjnu další dva ročníky Univerzity volného času – Kolín v běhu staletí. K dispozici je ještě pár volných míst. Zájemci se mohou přihlásit do 15. září u Dity Rakušanové na telefonu 602 303 192 nebo na e-mailu rakusanova@knihovnakolin.cz.

Běhej Borky 11. září

4. ročník charitativní akce Běhej Borky se letos bude konat 11. září. Pro letošní ročník se organizátoři spojili s rodiči dvouleté Jasmínky, kterou chtějí zářijovým během podpořit. Udělat to můžete i vy registrací na některý z vypsaných závodů – zaběhnout si můžete trať 5 km a 10 km, případně rodinnou, 1 km dlouhou trať. Vítězem se stává každý, kdo má chuť pomoci druhým, v tomto případě Jasmínce. Jasmínka se narodila se srdeční vadou. Tu lékaři sice úspěšně operovali, ale nastaly pooperační komplikace. V jejich důsledku přišly fatální následky – ochrnutí dolních končetin. Více informací naleznete na webu www.behejborky.cz.

Foto: archiv rodiny

Blahopřejeme k 65. výročí svatby (19. července 1956) manželům Jaromíru a Maruši Čábelovím. Jaromír Čábel je znám mimo jiné jako dlouholetý místostarosta města Kolína a též sportovní funkcionář.

Balení učebnic

I v letošním roce nabízí městská knihovna zabalení učebnic vašich dětí. Menší množství na počkání, větší do druhého dne. Učebnice můžete nosit ve výpůjčních hodinách knihovny – nejlépe do oddělení pro dospělé v Husově ulici.

Dražba bytů

Městský úřad Kolín vyhlašuje dobrovolnou dražbu bytů. Jedná se o tři bytové jednotky v domě č. p. 684 v ulici U Borků, Kolín V, s dispozicí 1+1, a jednu bytovou jednotku 2+1. Dražby proběhnou 30. srpna mezi devátou a čtrnáctou hodinou, probíhat budou v konferenčním sále v budově CEROP Kolín, Sokolská 1095, Kolín II – přízemí.

Dražební vyhláška je vyvěšena na úřední desce MěÚ, na webových stránkách MěÚ (www.mukolin.cz), na Centrální adrese České pošty, s.p. (www.centralniadresa.cz) a na úřední desce Finančního úřadu Kolín.

Macharovo pero

Literární soutěž Macharovo pero vyhlašovaná Městskou knihovnou Kolín se soutěžním tématem: „Co mi dal nebo vzal uplynulý rok“ má uzávěrku prací 29. 10. 2021.

Očkování bez registrace

Kolínské očkovací centrum nabízí nově očkování proti koronaviru bez registrace. Nejbližší termíny jsou 3. 8. a 10. 8. od 12 do 17 h. Další termíny budou vypsané dle zájmu.

Blahopřání k 95. narozeninám

Foto: archiv rodiny

V červnu tohoto roku oslavil 95. narozeniny dlouholetý zaměstnanec n.p. KORAMO Kolín Ing. Vladimír Michálek, který v našem městě strávil většinu svého života od roku 1936.

ZPRAVODAJ MĚSTA KOLÍNA, měsíčník, zdarma. Registrace u Ministerstva kultury ČR pod e. č. 10647. Vydavatel: město Kolín, Karlovo náměstí 78, 280 12 Kolín, IČ: 235440. Redakční rada: Mgr. Michael Kašpar, Mgr. Iveta Mikšíková, Michal Najbrt, Ing. Gabriela Malá, Mgr. Petr Kesner, Petr Král, Ing. Radek Smutný, Filip Šádek, Mgr. Michal Müller. Šéfredaktorka: Mgr. Hana Morová, redaktor: Vladimír Sládek, externí spolupráce: Mgr. Jan Zvelebil, administrace: Oddělení marketingu a cestovního ruchu, tel. 321 748 236, e-mail: zpravodaj@mukolin.cz. Grafika: ADJUST ART, spol. s r.o. Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o., Plzeň. Náklad 16 000 výtisků. Toto číslo vychází 2. 8. 2021. Uzávěrka pro další číslo: 14. 9. 2021. Foto na titulní straně: Josef Čáslava s Cenou města Kolína / Hana Morová.

IO PRÁZDNINGÁCH STAVÍME A OPRAVUJEME

Mohlo by se zdát, že léto patří okurkové sezóně. Ale v případě stavebnictví je opak pravdou. Zvláště přes prázdniny se snažíme uskutěnit opravy a rekonstrukce ve školních zařízeních. Nejinak je tomu i v případě komunikací. Řada městských investic je financována z dotačních titulů. Výběrová řízení jsou vypisována a mají pevné

mantinely a termíny. A tak i v letních měsících jedou kolegové z Odboru investic MěÚ Kolín na plné obrátky. Ve městě aktuálně probíhá řada menších či větších investičních akcí, se kterými vás na následujících řádcích seznámím. K létu ale samozřejmě patří i čas dovolených, odpočinek po náročném roce si zasloužíme všichni. Jsem moc ráda, že i přes tento fakt funguje na našem úřadě zastupitelnost a práce se nám daří realizovat.

Přála bych si, aby vás všechny investiční akce, které teď po Kolíně probíhají, zatěžovaly co nejméně, abyste pro ně měli, prosím, pochopení. Protože vše, co děláme, děláme pro pro kvalitnější žití v našem městě.

Krásné léto a hezkou dovolenou.

Iveta Mikšíková

Nová kanalizace v Zibohlavech

V příměstské části Zibohlavy probíhá od září 2020 výstavba nové kanalizace. Součástí stavby je i kanalizační přivaděč s čerpací stanicí, který bude převádět veškeré odpadní splaškové vody ze Zibohlav přes obec Radovesnice I do čerpací stanice v ulici K Rybníku ve Štítarech a dále na ČOV Kolín. Stavbu provádí společnost MBM TRADE CZ, s.r.o. Hlavní řady včetně dvou čerpacích stanic a přivaděče jsou již hotovy a do poloviny prázdnin budou dokončeny i zbývající přípojky k nemovitostem. Vystrojení ČS bude provedeno až v závěru stavby před samotným uvedením do provozu. Povrchy v ul. Ke Kovárně a Na Vyhliďce byly dokončeny a komunikace jsou již průjezdné. Aktuálně probíhají práce v horní části Zibohlav v ulicích U Vodárny a Hasičská za plné uzavírky komunikací. Město Kolín získalo na stavbu dotaci ze Státního fondu životního prostředí ČR a celá investiční akce bude dokončena do konce tohoto roku.

Rekonstrukce Kolínských ulic, Sendražice

Předmětem díla byla rekonstrukce 130 m dlouhého úseku komunikace Kolínská v Sendražicích, bezprostředně za křižovatkou s ulicí Ovčárecká. Nový povrch byl proveden včetně podloží a odvodu dešťové vody. Komunikaci lemuje betonová silniční obruba, nároží křižovatky je ze zámkové dlažby. Součástí akce bylo vybudování tří parkovacích míst a přístupového chodníku z mlatu. Zhotovitelem je společnost BES s.r.o.

Rekonstrukce Lipanských ulic

Stavba byla zahájena v polovině června a provádí ji společnost MIZERA – STAVBY, a.s. Předmětem prací je rekonstrukce stávající kanalizační stoky v ulici Lipanská v úseku mezi ulicemi Roháčova a Prokopa Velikého. Současně bude provedena rekonstrukce vodovodního řádu, chodníků a veřejného osvětlení. V rámci zvýšení bezpečnosti provozu bude před vstupem do základní školy vytvořena

v nové vozovce zvýšená plocha opatřená parkovacím pruhem K+R. Stavební práce potrvají až do konce prázdnin podle klimatických podmínek.

Revitalizace parčíku před gymnáziem

V červenci byla zahájena investiční akce, během které bude postupně revitalizován prostor před budovou a v areálu kolínského gymnázia. Projekt je rozdělen na dvě etapy. V letošním roce bude vybudována nová dešťová kanalizace, veřejné osvětlení, slavnostní nasvícení uliční fasády a nové chodníky před budovou. Hlavní chodníky budou z žulových kostek a desek, vedlejší cesty budou mlatové. Proběhne revitalizace zelených ploch, bude osazen nový mobiliář, založeny květinové záhony a stromová alej. Projekt počítá i s opravou podstavce sochy T. G. Masaryka. V příštím roce se bude pokračovat v rozšíření dešťové kanalizace, aby byl zajištěn odvod srážkové vody i z vnitřního prostoru areálu. Bude provedena oprava oplocení objektu. Poškozené cihlové a kamenné zdivo bude nahrazeno novým a přespárováno. Kovové výplně budou očištěny, zkorodované části nahrazeny novými a opatřeny nátěrem. Stávající chodníky budou nahrazeny novými s žulovými kostkami. Opraví se volejbalové a beachvolejbalové hřiště. Nakonec bude provedena revitalizace travnatých ploch a výsadba nové zeleně. Veškeré práce budou probíhat tak, aby nedošlo k poškození památných stromů. Akce bude trvat do září 2022.

Nové parkoviště v ulici Čechovy sady

V měsíci květnu byla zahájena výstavba nové parkovací plochy pro 17 osobních aut v ul. Čechovy sady v místech nevyužívaného sportovního hřiště. Součástí parkoviště bude i nové veřejné osvětlení a dešťová kanalizace. Finální povrch je z betonové zámkové dlažby a součástí akce jsou terénní úpravy přilehlých zelených ploch. Stavební práce by měly být ukončeny do konce července a v srpnu proběhne kolaudace, po které bude možné začít parkoviště využívat.

Nová parkovací místa na sídlišti, ulice Čechovy sady

Rekonstrukce chodníků a veřejného osvětlení v ulici V Břízách

Předmětem veřejné zakázky je rekonstrukce chodníků a veřejného osvětlení v ulici V Břízách v úseku mezi ulicemi Slovenská a Tyršova. Stávající chodníky a sjezdy k nemovitostem vykazují značné opotřebení, výškové nerovnosti a chybějí bezbariérové prvky. Stavbou se zvýší bezpečnost chodců a ostatních účastníků provozu. Součástí akce je výměna tří prvků veřejného osvětlení (stožáry i kabelové vedení). Předpokládaný termín dokončení je do konce prázdnin – v závislosti na klimatických podmínkách.

Oprava hradební zdi u synagogy

Během měsíce července byla zahájena rekonstrukce hradební zdi lemující zahradu synagogy. Stávající dřevěné plotové dílce jsou napadeny dřevokazným hmyzem a hrozilo zřícení kamenných plotových sloupků. Nejprve bude odstraněna náletová zeleň a provedeno kompletní vyčištění spár. Postupně budou zazděny vzniklé kaverny, vyměněn zvětralý pískovec a zdivo přespárováno. Poškozené kamenné sloupky budou opatrně rozebrány a opětovně přeskládány. Nakonec budou instalovány nové dřevěné plotové dílce. Rekonstrukce hradební zdi bude probíhat pod dohledem zástupců NPÚ. Stavební práce budou dokončeny do prosince.

Oprava hradební zdi v areálu kostela sv. Bartoloměje

Během dokončené revitalizace areálu kostela sv. Bartoloměje bylo provedeno odstranění náletové zeleně i z vnitřní hradební zdi. Po jejím odstranění a očištění zdi bylo zjištěno, že je nutné provést její opravu. Protože se jedná o nemovitou kulturní památku, bylo nutné na tyto práce nejprve zpracovat projektovou dokumentaci a vyžádat si k tomu stanovisko Národního památkového ústavu. Rekonstrukce hradební zdi bude probíhat v několika etapách. Z tělesa hradební zdi budou postupně odstraněny zbytky náletové zeleně a nesoudržné části. Chybějící části zdiva budou doplněny, přeskládána koruna a provedeno hloubkové spárování. Veškeré stavební práce by měly být provedeny do konce listopadu.

Tato část hradební zdi nebyla zahrnuta v předchozím projektu revitalizace Bartolomějského návrší. Letos se ale podařilo najít finanční prostředky a bude opravena ve stejném duchu jako celý areál.

Restaurování omítek a maleb v kapli v objektu zámku

V červnu byly provedeny doplňující restaurátorské sondy, podle kterých bylo možné stanovit počet jednotlivých barevných vrstev omítky a vybrána finální vrstva omítky, která bude prezentována. V současné době probíhá odkrývání stropní výmalby a jsou prováděny pásové sondy na stěnách v místě styku se stropní klenbou. Restaurátorské práce probíhají pod dohledem zástupců Národního památkového ústavu a budou ukončeny v listopadu.

Stavební úpravy v areálu MŠ Sluníčko v Sendražicích

Začátkem prázdnin byly zahájeny stavební úpravy v budově Mateřské školy Sluníčko. Jedná se o rekonstrukci vstupní části a sociálního zázemí jídelny, jež výhradně využívají žáci a zaměstnanci přilehlé základní školy. V prostorech budou vyměněny zámečnické a truhlářské prvky, vytápění, vzduchotech-

Velmi zásadní změna čeká prostor před gymnáziem. Nové chodníky, revitalizace zelených ploch, lavičky a další mobiliář – zkrátka moderní a přívětivý prostor nejen pro studenty-

nika, provedeny nové instalace vodovodu, kanalizace, elektro a zařizovacích předmětů. Stavbu provádí společnost Realitní a stavební společnost s.r.o. a bude dokončena do začátku školního roku.

Kanalizace v areálu ZŠ Bezručova

Během prázdnin se rekonstruuje část jednotné areálové kanalizace před školními pavilony I a II. Stávající rozvody vykazovaly časté havárie, potrubí bude nahrazeno novým plastovým a budou osazeny nové revizní betonové šachty s přepojením stávajících přípojek. Po dokončení rozvodů bude následovat položení zámkové dlažby na původní místo, montáž laviček a terénní úpravy.

Nákladní výtah pro provoz kuchyně v MŠ Bachmačská

Stávající výtah pro distribuci jídel je z roku 1958 a bude nahrazen novým, moderním. Montáž a instalaci včetně stavebních úprav bude provádět v srpnu společnost VÝTAHY Čelákovice s.r.o. Součástí dodávky je i rekonstrukce nezbytné elektroinstalace včetně příslušných rozvaděčů, zednické úpravy a malování.

Rekonstrukce výdejních míst v MŠ Masarykova

Během prázdnin probíhá rekonstrukce dvou výdejních míst jídel pro děti v pavilonu C. Po bouracích pracích budou provedeny nové keramické obklady a dlažby. Součástí dodávky pro oba prostory jsou nová kuchyňská linka, dřez, myčka nádobí a lednička. Stavební činnosti a montáže provádí společnost David Sixta stavební s.r.o. a práce budou dokončeny před nástupem dětí do školky.

Úprava výdejních míst v MŠ Jeronýmova

Začátkem prázdnin byla zahájena rekonstrukce výdejních míst v pavilonu B. Probíhá zde instalace nových rozvodů vody, kanalizace, elektro a topení. Bude se pokračovat obložněním stěn, pokládkou dlažby a instalací nové kuchyňské linky. Práce by měly být ukončeny v polovině srpna.

Rekonstrukce kuchyně v MŠ Kmochova

Předmětem veřejné zakázky je rekonstrukce kuchyně. Nejprve budou provedeny nové instalace vody, kanalizace, plynu a elektro. Poté budou opraveny omítky a podlaha, provedeny obklady stěn a výmalba. Součástí je i osazení vzduchotechniky a klimatizace. Naposled bude v prostoru instalováno gastrovybavení (spotřebiče, pracovní plochy, dřez, lednice, skříňky, policové systémy). Předpokládaný termín ukončení akce je v polovině srpna.

Nové parkety na ZŠ Kmochova

Ještě před koncem školního roku byly dokončeny nové parkety v učebnách číslo 26 a číslo 29 v základní škole Kmochova. Dřevěné povrchy byly před předáním ošetřeny speciálním olejem.

Dodání a montáž telefonní ústředny v objektu ZUŠ Fr. Kmocha

Předmětem akce je koupě telefonní ústředny s koncovými prvky včetně nastavení a montáže zařízení.

ZÁCHRANNÁ STANICE HUSLÍK: JAK POMÁHAT ZVÍŘATŮM

Městská policie Kolín dlouhodobě spolupracuje se Záchranou stanicí pro handicapované živočichy Huslík. Pokud občané ve městě naleznou nějakou zraněnou volně žijící zvěř nebo živočicha, obrací se velmi často právě na strážníky s dotazem, co mají dělat. Navštívili jsme prostory záchrané stanice (ZS), která sídlí uprostřed lesů, v prostoru bývalé Klicperovy hájenky poblíž Poděbrad, a obrátili se na odborníky – vedoucího ZS Luboše Vaňka a Ing. Martu Bryndovou, Ph.D. Děkujeme jim za velmi milé přijetí a za informace pro občany

Jak se má občan zachovat, když najde volně žijící zvíře nebo mládě, o kterém se domnívá, že potřebuje pomoc?

Určitě by měl zavolat do záchrané stanice, popřípadě informovat strážníky městské policie, kteří nás kontaktují. V ZS jim podle popisu situace poradíme, co mají dělat. Na našem telefonním čísle je také možné využít aplikaci WhatsApp. Pokud si občan neví rady, je dobré zvíře vyfotit, zavolat k nám a poslat fotografii, podle které lze poznat, zda zvíře skutečně pomoc potřebuje. Tu mu pak velmi rádi poskytneme. Dále funguje aplikace Zvíře v nouzi. Vždy však záleží na dané situaci nebo na tom, kde je jedinec nalezen. Když je to např. u nějaké silnice, uprostřed města nebo je očividné, že mu něco hrozí, je pomoc nutná. Dále v případě, je-li zvíře zraněné, prochládlé, má krvácivé poranění, popřípadě zlomenou končetinu, došlo-li k napadení psem nebo kočkou a po úrazu způsobeném drátou vysokého napětí.

Jak se pozná např. u ptáčete, že je zdravé a „v dobré kondici“?

Mnoho ptáků je zvyklých být v blízkosti lidských obydlí, některé druhy i přímo na domech hnízdí. Mnoho ptačích druhů se nachází také v městských parcích a u vodních ploch, aby zde úspěšně vyvedly svá mláďata. O zdravá mláďata pečují rodiče v pravidelných intervalech, kdy jim na hnízdo nosí potravu. Spokojená ptáčata poznáme podle toho, že leží nebo stojí na místě. Když se k nim přiblížíme, utíkají před námi. Naopak, nemocné mládě nebo mládě v nesnázi se dlouhou dobu dožaduje potravu tím, že otevírá zobáček. Najdou-li lidé na zemi odrostlé opeřené ptáče bez známek zranění, stačí v mnoha případech nechat ho tam, kde je. Nachází-li se na nějakém frek-

ventovaném místě, je možné ho umístit na vyvýšené místo, např. větev, nebo do keře, kde si ho rodiče, kteří jsou jistě nablízku, najdou a nakrmí ho. Zvířecí rodiče však většinou velmi rychle poznají, že je některý z jejich potomků nemocný, popřípadě má nějakou vývojovou vadu. Z tohoto důvodu mu potom nevěnují další péči. Obvykle se jedná o tzv. holátka nebo na zemi opuštěná odrostlejší mláďata. Takové mládě má často jen malou šanci na přežití nebo musí trvale zůstat v záchraných stanicích, protože by se nedokázalo plnohodnotně začlenit do přírody.

Stále častěji se v médiích objevují výzvy ochránců zvířat, aby si lidé neodnášeli z přírody mláďata, nesahali na ně a případnou pomoc k jejich záchraně přenechali na odbornících. Takže není správné odnést zvíře domů a tam o něj pečovat?

V zákoně č. 449/ 2001 Sb., o myslivosti, je uvedeno, že každý se musí v přírodě chovat

tak, aby nedocházelo ke zbytečnému ohrožení nebo zraňování zvěře a k poškozování jejich životních podmínek. Chov zvěře v zajetí je možný pouze se souhlasem orgánu státní správy myslivosti a s vyjádřením veterinárních orgánů a orgánů na ochranu zvířat proti týrání. O handicapované volně žijící živočichy se tedy může starat pouze ten člověk, který k tomu má oprávnění. Další informace jsou také v zákoně č. 114/1992 Sb., na ochranu přírody a krajiny. Takže není možné, aby si lidé z přírody jen tak brali zvířata domů.

Foto: archiv Městská policie

Je pravda, že když se člověk mláděte dotkne, rodiče už ho nepřijmou?

U ptáků nefungují pachové vjemy tak jako u savců, proto je možné na ně sáhnout, aniž by je rodiče odvrhli. Jedná-li se o ptáče v ohrožení (vzlétlé mládě), můžeme ho kousek poponést nebo, jak už jsme zmiňovali, vyzvednout na bezpečné vyvýšené místo, holátka je třeba co nejrychleji vrátit zpět do hnízda. V případě, že je hnízdo zničené, je možné ho provizorně vytvořit, to náhradní si rodiče poté i s mláďaty najdou.

Horší je to u savců, orientují se podle pachu. Pokud je například mládě (zajíc, srnče...) cítit jinak, tedy když na něj sáhne člověk, matka ho může odmítnout. U těchto mláďat není matka na místě, dochází k nim hlavně večer, kdy je nasytá a zase odchází. Důvodem je ochrana před případnými predátory. Proto se laikovi může mládě jevit jako opuštěné. U těch savců, kteří si staví nory nebo hnízda, je však neobvyklé, aby se jejich mláďata pohybovala mimo – například u králíka divokého, veverky obecné, kuny skalní (lesní), ježka (východního, západního) apod. Pokud leží jejich mládě někde na zemi, jedná se o zvířátko, které potřebuje odbornou pomoc. V roce 2020 vedla naše ZS v evidenci z Kolína jako obce s rozšířenou působností pomoc pro 540 zvířat, přímo z města Kolína jich bylo oznámeno 170. Jednalo se o ptáky (např. kalous ušatý, rorýs obecný, poštolka obecná), dále o ježky, lišku obecnou, netopýry apod.

str. Helena Honkiszová
tisková mluvčí Městské policie Kolín

REKONSTRUKCE INTERIÉRU OBŘADNÍ SÍNĚ

K jedné z nejzásadnějších investic tohoto roku patří bezpochyby rekonstrukce obřadní síně na centrálním hřbitově v Kolíně. Objekt obřadní síně byl vybudován v letech 1958 až 1959 a dle původního projektu měl objekt sloužit i jako krematorium se všemi souvisejícími prvky. Tento rozsah však nebyl nikdy realizován a v současné době se zde konají pouze pohřby. Pro účely konání smutečních obřadů je v objektu nově vyčleněna část pravého křídla budovy a vlastní obřadní síň. V zadní části objektu se nachází technické a provozní zázemí a přilehlý dvorek. V levém křídle sídlí v současné době Správa veřejných pohřebišť (SVP), která pečuje o veškerý majetek města Kolína na centrálním hřbitově v Kolíně a na hřbitově v Sendražicích. Zároveň po dohodě s Římskokatolickou farností Kolín vykonává i správu veřejných pohřebišť na hřbitově v Zibohlavech a na hřbitově ve Veltrubské ulici na okraji Kolína, jehož vlastníkem je sbor Českobratrské církve evangelické.

Účelem rekonstrukce je zlepšení technického a stavebního stavu objektu, který slouží danému účelu již více než šedesát let a od doby jeho výstavby byly provedeny pouze dílčí sta-

vební úpravy. Vnitřní prostory obřadní síně čeká celá řada změn. K těm nejvýznamnějším patří kompletní výměna dlažby, obnova a rekonstrukce všech svislých i vodorovných vnitřních ploch opatřených hladkými omítkami, instalace pnutých PVC obkladů a podhledů na vybraných konstrukcích. V obou bočních vikýřích dojde k výměně dvou velkoplošných jednoduchých oken za okna s elektromotorickým ovládním. Výměna čeká i několik vnitřních dveří v upravovaných prostorách. Rekonstrukce se dotkne i stávajícího rozvodu ústředního topení, dojde k osazení nových topných těles. Zcela nové bude LED osvětlení včetně stmívatelného velkoplošného prosvětlení pnutých podhledů. Nevyhovující ozvučení bude nahrazeno novým audiovizuálním systémem. Celkový ráz prostoru obřadní síně podtrhne nové interiérové vybavení jako lavice, řečnický pult a kryty těles ústředního topení.

Součástí stavby bude také úprava a oprava přilehlých venkovních prostor a povrchů. Rekonstrukce je rozdělena na dvě části, práce na samotné obřadní síni a vnitřních prostorech budou ukončeny do 31. ledna 2022, termín úpravy venkovních prostor je do 31. května 2022.

S výše popsanou rekonstrukcí souvisí i určitá omezení, která se týkají samotné obřadní

síně a konání pohřbů. Abychom po dobu rekonstrukce zajistili pro pozůstalé důstojné rozloučení s blízkou osobou, bude možné pořádat poslední rozloučení v malé obřadní síni, která je určena pro menší počet osob a nachází se v pravém křídle stávající budovy na centrálním hřbitově v Kolíně. Druhou zásadní změnou bude den konání smutečních obřadů, které se po dobu rekonstrukce budou nově konat ve čtvrtek a v pátek. V tyto dny stavební firma nebude pracovat. Tato změna začne platit od čtvrtka 30. září. Pokud by někdo z pozůstalých projevil zájem o prostory s větší kapacitou, bude možné po dohodě s Římskokatolickou farností Kolín využít pro civilní obřady kostel sv. Martina v Zibohlavech.

Beze změn a omezení zůstává využití vsypové a rozptylové loučky na centrálním hřbitově i konání církevních obřadů mimo areál centrálního hřbitova.

Provozní doba kanceláře SVP nebude po dobu rekonstrukce nijak omezena, stejně tak jako otevírací doba centrálního hřbitova. V případě dotazů kontaktujte pracovníky Správy veřejných pohřebišť na telefonou: 321 748 271 nebo e-mailem: hribitov@mukolin.cz.

Děkujeme za pochopení. Příjemný a pohodový zbytek léta.

Michal Najbrt

Nahoře a vlevo stávající obřadní síň

Malá smuteční síň pro cca 15 osob bude sloužit po čas rekonstrukce

DÍVKY Z CROSSDANCE USPĚLY V TANEČNÍ SOUTĚŽI

V neděli 11. července se tanečnice z kolínského klubu CrossDance, vedeného Nadou Eretovou a Vladimírem Vidnerem, úspěšně předvedly ve světovém finále taneční soutěže *Continent versus Continent*.

V soutěži *World Championship Continent versus Continent*, pořádané mezinárodní taneční organizací IDO, museli tanečníci nejdříve projít národní kvalifikací, následně pro Evropu probíhala čtyři mistrovství (západní, východní, severní a jižní Evropy) a deset nejlepších evropských tanečníků z každé kategorie se v neděli 11. července utkalo ve světovém finále s nejlepšími tanečníky Asie, Severní a Jižní Ameriky, Afriky a Austrálie.

V něm měl své zástupce i Kolín. Z mistrovství Evropy na něj postoupily z medailových pozic sólistka Barbora Šrámková a duo Kateřina Ann Hannay + Anna Víšková a z dalších finálových postupových pozic ještě sólistky Melisa Antošová (děti), Veronika Martínková a Alžběta Kvapilová (junior) a dueta Šrámková + Nguyen, Martínková + Sedláčková a Burdová + Pácalová.

Jak dopadlo finále?

Barbora Šrámková se v sólových tancích v kategorii do 12 let umístila v TOP 8 hned se třemi svými choreografiemi. Získala stříbro (caribbean show sólo), bronz (salsa) a 5. místo (LA show sólo) a k tomu v duetech s **Ngoc Ha Nguyen** v juniorské kategorii společně vybojovaly 5., 6. a 7. místo.

Alžběta Kvapilová se prosadila mezi sólisty juniorské kategorie a za svoji choreografii caribbean show byla porotou oceněna bronzovou medailí. Bronzovou medailí získalo také dětské duetko **Kateřina Ann Hannay** a **Anna Víšková**. V první desítce finále souboje pěti kontinentů se umístila také sólistka Melisa Antošová (děti), Veronika Martínková (junior) a duo Gabriela Pácalová a Klaudivie Burdová.

Ve finálových kolech soutěže *IDO Continent versus Continent* se v artových disciplínách nejlépe umísťovali tanečníci z USA, Asie a Austrálie, v disciplínách urban jasně vévodila Kanada a v couple disciplínách (salsa atd.) byl sice očekáván nápor tanečníků z Jižní Ameriky, ale dle výsledků je ovládla Česká republika.

Nada Eretová, Vladimír Vidner

Foto: Klára Šrámková

Barbora Šrámková je momentálně nejúspěšnější tanečnicí tanečního oddílu Crossdance. Daří se jí na soutěžích v sólových tancích, ale i v duetech společně s Ngoc Ha Nguyen. Barbora se v loňském roce také účastnila soutěže *Zlatý oříšek*, která představuje české dětské talenty. Aktuálně můžete dát této talentované kolíňačce hlas i v soutěži *Zlatý oříšek* časopisu ABC, a to na webu www.abicko.cz/clanek/zlaty-orisek.

Foto: Hana Morová

Kateřina Ann Hannay (vlevo) a **Anna Víšková** jsou úspěšné tanečnice v dětské kategorii. Na soutěži získaly bronzovou medaili za caribské duo „Čertice“. S duetem salsy se umístily na pátém místě.

NEBI ZA TO DÍK, ŽE BYL JARDA BUBENÍK...

Jeden z nejznámějších kolínských muzikantů Jaroslav Vladyka se letos dožívá 85 let.

Zdravotní stav mu bohužel nedovoluje, aby dál aktivně bubnoval, tak muziku alespoň poslouchá. Je znám především z Kmochovy hudby, z její malé hudební formace Josefa Materny, ze Skalačky Karla Svobody a v posledních letech hlavně ze Sendražanky. Tu přivedl kdysi i na Zámeckou a tato hudební

skupina se stala na mnoho let nejoblíbenější kapelou, která kdy pro Klub přátel Františka Kmocha hrála. Jarda Vladyka prožil u muziky celý život. Půlkulaté narozeniny s ním oslavili jeho přátelé z KPFK a ze Sendražanky. Všichni přáli svému kamarádovi hlavně hodně zdraví a zahráli mu a zazpívali jeho nejmilejší písničky. Jarda se samozřejmě rád přidal a bubnoval alespoň paličkami o stůl!

Tak hodně zdraví, Jarde, a ještě mnoho hezkých let!

Hana Zrůstová

NATÁLIE KRUPKOVÁ JE VÍTEŽKOU KOLÍNSKÉ FOTOSOUTĚŽE

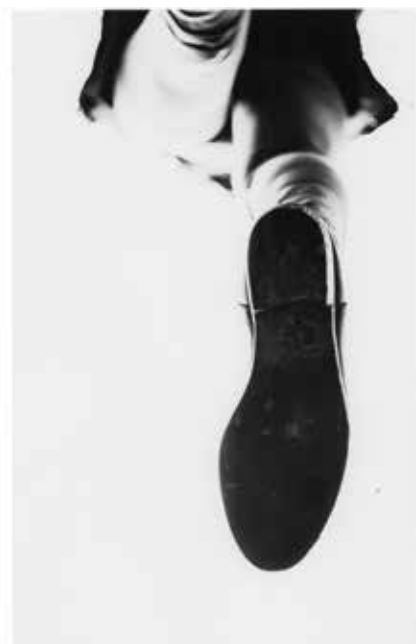
Městem vyhlášená fotosoutěž pro studenty kolínských základních a středních škol má své vítěze. Absolutní vítěžkou, která nejpřesvědčivěji fotograficky ztvárnila soutěžní téma „CESTA“, se stala Natálie Krupková z kolínského gymnázia. Mezi žáky základních škol zvítězila Veronika Burešová ze ZŠ Mnichovická.

Natálie Krupková – Na rozcestí (1. místo SŠ)

Veronika Burešová – Cesta za odrazem (1. místo ZŠ)

Petra Řebíčková – Já, cesta (2. místo SŠ)

Valentýna Štáchová – Podzimní cesta (3. místo SŠ)

Kristýna Váňová – Na rozcestí cesty (3. místo ZŠ)

Richard Štěrba – Máj (2. místo ZŠ)

Porotci soutěže:

Josef Čáslava – fotograf, osobnost města Kolína
Petr Hejman – fotograf, ředitel Kina 99
Hana Morová – fotograf, město Kolín
Kristýna Šoltová – fotograf, Městská knihovna Kolín
Michal Najbrt – místostarosta města Kolína

PŘÁNÍ HEZKÉHO LÉTA

Vážené čtenáři, milí občané města, za opoziční stranu Zastupitelstva města Kolína bychom Vám všem chtěli popřát krásné a slunečné léto plné zdraví a pohody.

*Jana Kuncířová, Aleš Čermák, Martin Herman
Zastupitelé města za ANO 2011*

KLUB PŘÁTEL FRANTIŠKA KMOCHA INFORMUJE

Pro všechny příznivce tance a dobré muziky připravil výbor KPFK program nedělních tanečních odpolední na kolínském

Zámecké v druhé polovině letošního roku. Po dlouhé pauze způsobné pandemií chce i spolek nesoucí jméno Františka Kmocha přispět

k živé zábavě v našem regionu. 5. září od 14 do 18 hodin bude na Zámecké vyhrávat k poslechu i tanci SUCHDOLANKA pod vedením Hany Jarošové a o 14 dní později, 19. září, tamtéž STAROSTOVA DVANÁCTKA Václava Keltnera. Vstupné za 4 hodiny poctivé živé hudby je 100 korun, členové spolku mají slevu, zaplatí jen 80 korun. Vzhledem k stále ještě nejisté situaci je třeba si konání akcí raději ověřit (plakáty, tisk, kontakty na členy výboru KPFK, webová stránka frantisekkmoch.webnode.cz).

Poslechnout si dobrou muziku je možno i v neděli při kolínském posvícení 29. srpna od 17 hodin na náměstí, kde mj. zahraje Malý dechový orchestr Městské hudby Františka Kmocha pod vedením Miloslava Bulína. A ještě informace: KPFK připravuje i Den seniorů! 3. 10. pro ně bude hrát STUDIO Karla Hamra se zpěvačkou Evou Náhlovskou, účast přislíbíl i Jiří Škvára!

*Hana Zrůstová,
foto: Zdeněk Hejduk*

ZAMYŠLENÍ...

Milí přátelé, otevřel se před námi letní čas, prázdniny, dovolené, dny oddechu. Nevíme, jaké budou, jak dlouho potrvají, budeme-li se umět ještě vůbec bezstarostně uvolnit, jestli se náš objednaný zájezd uskuteční, jestli vůbec někde máme jet. V čase pandemie jsme si snad uvědomili, že naše životy jsou křehké, že zdraví, život a dobré vztahy jsou věci nesamozřejmé a vzácné. Trochu více si vážíme každého pěkného okamžiku, bereme nesamozřejmě věci, kterých nás nenapadlo si vážit. Mnohdy jsme konzumovali bezmyšlenkovitě všechno, co bylo možné si dovolit. Nyní nevíme, nebudeme-li na podzim opět zavřeni ve svých domovech v důsledku nějaké další nové mutace viru nebo něčeho úplně nového. Nevíme. Tuto nesnadnou dobu se zkušenostmi pandemie, izolace, blízkosti smrti můžeme využít v letním volnu k tichému přemýšlení, co pro nás toto

vše právě prožité v hloubce znamená, čeho si vážít, co je skutečně důležité nejenom v našem osobním životě.

Pro prázdninové zastavení otevírám slova Pisma z Matoušova evangelia, kde nás Ježíš Kristus, pro křesťany příklad následování, vybízí: „Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohlédte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, neskliží do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat?“ Mt 6, 24nn

Léčivý tón slov do zneklidněné a virem znejistěné doby, do života, na který jsme byli léta zvyklí a do kterého se úplně stejně asi ani nemůžeme zcela totožně vrátit. Poslechněme si Ježíšova slova a vnímejme jejich klid

a nadhled. Nemějme starost, nestrachujme se, dnes zvučněji – nestresujme se! Obyčejným přirovnáním nás Kristus chce zbavit přílišné úzkosti, strachu ze života či obecněji přílišného kroužení kolem nás samých. Slova Božího nadhledu a svobody. Ježíš pro nás otevírá prostor vnitřní svobody, lehkosti bytí a především naděje! Z naší zemitosti chce náš zrak pozvednout k obloze, k nebi, k vnitřní volnosti pohybu a svobody létajících ptáků. Nechme se pozvat k takovému pohledu, posilněme svá srdce a prožijme radostně nejen letošní letní dny. Přeji pěkné prázdniny ve zdraví, v radosti a s vděčností za každý nový den!

*Mila Hofmanová
farářka Českobratrské církve evangelické*

PEČUJETE O SENIORA DOMA?

Rádi byste si odpočinuli, ale nemůžete nechat doma bez každodenní péče svého blízkého. Řešením může být tzv. odlehčovací služba, tedy krátkodobý pobyt v domově pro seniory. Kvalitní péči 24 hodin denně 7 dní v týdnu pro lidi s Alzheimerovou chorobou, demencí nebo osoby se sníženou soběstačností najdete například v SeneCura Senior-Centru Kolín. Na dovolenou tak můžete odjet s klidným svědomím.

„Trvalá péče o člena rodiny v domácím prostředí je vysoce náročná fyzicky i psychicky, proto je o odlehčovací službu velký zájem. Rodiny si mohou odpočinout, načerpat síly a vyřešit osobní záležitosti s vědomím, že je o jejich rodinného příslušníka postaráno na profesionální úrovni. K dispozici máme ještě několik volných lůžek, zájemci se mohou obracet na naši sociální pracovníci,“ vysvětluje Marta Menšíková, ředitelka kolínského SeniorCentra SeneCura.

Pobyťová odlehčovací služba je určena pro krátkodobý pobyt osoby závislé na cizí pomoci až na tři měsíce. V SeniorCentru

je pro klienty zajištěna non stop zdravotní a ošetrovatelská péče, a to i pro seniory s Alzheimerovou chorobou či jiným typem demence. Samozřejmostí jsou prostorné pokoje s vlastním sociálním zařízením, ale i bohatá a kvalitní strava, obědy s výběrem ze dvou jídel nebo speciálních diet.

Klienti mají k dispozici i Memory garden,

terapeuticko-meditační zahradu s vodním prvky a nekonečnými chodníky ve tvaru osmičky pro snadnou orientaci osob s demencí. Zájemci mohou využívat fitness centrum a řadu kreativních, společenských i pohybových aktivit, služby kadeřníka či pedikúru.

www.kolin.senecura.cz

VE VELIMI JIŽ DVACET LET VYRÁBĚJÍ OBALY Z HLINÍKU

Firma Ball Aerosol Packaging s.r.o. byla založena pod názvem Cebalsol s.r.o. v roce 2001. Od roku 2019 nese název Ball Aerosol Packaging CZ s.r.o. Svůj výrobní závod začala ve Velimi stavět hned první rok své existence. Jednalo se o stavbu na zelené louce a první výrobky opustily bránu firmy již v lednu 2002. Areál se několikrát rozšiřoval, doplňovala se potřebná infrastruktura a závod je připraven na další rozvoj.

Firma vyrábí aerosolové obaly z čistého hliníku, kterým se pracovníci říká plechovky. Počet zaměstnanců se vyšplhal k 350 a roční výroba k téměř 500 milionům plechovek. Zahraniční vlastníci přišli na Kolínsko kvůli tradici tohoto průmyslu v regionu, reprezentovaného především firmou Strojbal Kolín. Výrobky z hliníku jsou vysoce ekologické, protože hliník je stoprocentně recyklovatelný materiál. Použité výrobky se přes recyklační řetězec dostanou do zpětného využití pro nové výrobky, a to bez jakéhokoliv omezení.

Firma má úzké kontakty s obcí Velim a podporuje místní vzdělávání a další společensky a ekologicky prospěšné akce v regionu. Svoji společenskou zodpovědnost prokázala firma Ball i během pandemie covid-19. Rozdělili jsme 2 miliony Kč ve dvou etapách pro různé místní i celostátní organizace. Výběr organizací, které jsme podpořili, byl z větší části na zaměstnancích a jejich tajném hlasování. Každý rok si zaměstnanci vyhrnou rukávy a ve volném čase zajistí úklid odlehklých částí obce

Velimská firma Ball Aerosol Packaging s.r.o. patřila mezi ty, kdo aktivně pomáhal s koronavirovou krizí. Společnost, ale i samotní zaměstnanci osobně přispěli v loňském roce částkou sto tisíc korun na covidový transparentní účet města.

Velim nebo pomohou se sázením zeleně. Jak vyplývá z úvodu článku, letos slavíme dvacetileté výročí našeho působení ve Velimi. Kromě dne otevřených dveří, orientovaného na tuto událost, budeme pořádat další drobnější akce s blahopřáním a s dárkem pro ty zaměstnance, kteří celou tuto dvacetiletou historii pamatují. Větší akcí pro zaměstnance a jejich rodinné příslušníky bude den otevřených dveří v září tohoto roku.

V současné době není konkrétní plán na rozšiřování výroby, ale stále doplňujeme náš kádr o kvalifikované zaměstnance. Jedná se

především o elektro a mechanické specialisty do údržby a tiskaře do výroby. Jako téměř u všech profesí v naší firmě se jedná o nepřetržitý provoz. Kromě dobrého platového ohodnocení nabízíme samozřejmě i benefity v podobě známého systému Cafeterie, dovolenou nad zákonný rámec, příspěvky na dopravu, dotovanou stravu a občerstvení a pro administrativní pracovníky i možnost pracovat částečně z domova. Snažíme se starat o naše zaměstnance tak, abychom mohli být úspěšní na trhu po mnoho let.

Kateřina Lžičařová

ARCHITEKTONICKÁ SOUTĚŽ JE POČÁTKEM CESTY

Nedávné otevření nové sportovní haly v Borkách ukázalo, jak zajímavý může být výsledek architektonického soutěžení. Nejde jen o to, získat kvalitní návrh,

ale také o to, získat profesionálního partnera pro zdoluhavý a někdy složitý proces přípravy a realizace. Jsem hrdý na město Kolín, že si pro významné stavební záměry zvolilo tuto formu hledání. Myslím, že je čas na malé resumé. Jaké architektonické soutěže tedy v Kolíně proběhly a v jaké fázi je jejich výsledek?

Tou úplně první byla soutěž na **novou podobu Pražské ulice**. V té době jsem do Kolína právě nastoupil. O vítězném návrhu ateliéru Hlavatí architekti bylo již rozhodnuto. Realizace této ulice zkultivovala nástupní městskou třídu od Prahy a vytvořila charakter, na který se dá navazovat. Parčík u Sluneční ulice je někdy kritizován, ale určitě jde o příklad kvalitního veřejného prostoru.

Další soutěže jsem již jako architekt města připravoval a organizoval společně s kolegy z městského úřadu. Sestavovali jsme zadání, vybírali porotce, byli sami porotci a následně partnery pro vybraný autorský tým.

Vyzvaná soutěž na **novou sportovní halu v Borkách** (vítěz – ov architekti s.r.o.) dopadla dobře a její projekce a realizace se povedly. Již se o ní psalo v minulém čísle Zpravodaje, a tak ji nyní vynechám.

Další vyzvanou soutěží bylo **řešení prostoru parkánů a zahrady za knihovnou v Husově ulici**. Dopracovaný soutěžní návrh ateliéru Sporadical s.r.o. získal potřebná povolení, realizačně se vzhledem k finančním

možnostem města rozdělil na dvě etapy. První etapa, zahrada za knihovnou a přístup od mostu po parkánu, směřuje k realizaci. Nyní se soutěží dodavatel stavby. Začít by se tedy mohlo v září či v říjnu tohoto roku. Navazující druhá etapa nás čeká za rok.

Architektonicko-krajinářskou soutěží bylo klání na **revitalizaci a úpravy Komenského parku**. Vítězný koncept ateliéru Monom s.r.o. prošel řadou úprav na základě konzultací a požadavků města a památkové péče. Nyní je v procesu získávání stavebního povolení. Po jeho získání bude město hledat možnosti dotačních titulů, které by tuto investici do parkového veřejného prostoru města podpořily. Podmínkou takových subvencí je právě architektonická soutěž a platné stavební povolení.

Výtvarně-krajinářská byla soutěž na **výtvarné dílo pro kopec Vinice**, které mělo tomuto krajinnému bodu se specifickým původem dát nový náboj a smysl. Soutěž byla kvalitně obeslána. Vítězný návrh architekta Františka Nováka zatím čeká na další posun. Ukončit soutěž výstavou nám zabránila covidová pandemie a lockdown, a tak nás výstava čeká až letos po prázdninách. Poté navážeme spolupráci s autorem a budeme hledat možnosti, jak dílo posunout blíže k realizaci.

Aktuálně proběhla **urbanistická soutěž na Jiráskovo náměstí na Zálabí**. Oceněné návrhy přináší řadu podnětných nápadů a řešení. Vítězný tým dopracuje soutěžní návrh do podoby urbanistické studie. Na jejím základě bude možné vytvořit postupnou strategii revitalizace tohoto cenného, ale zanedbaného městského prostoru. V tuto chvíli není soutěž ještě oficiálně ukončena. Představení

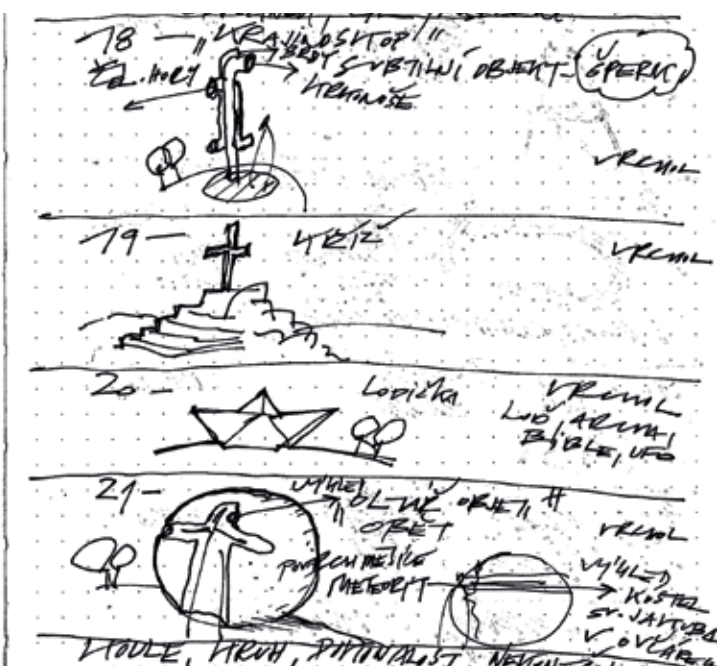
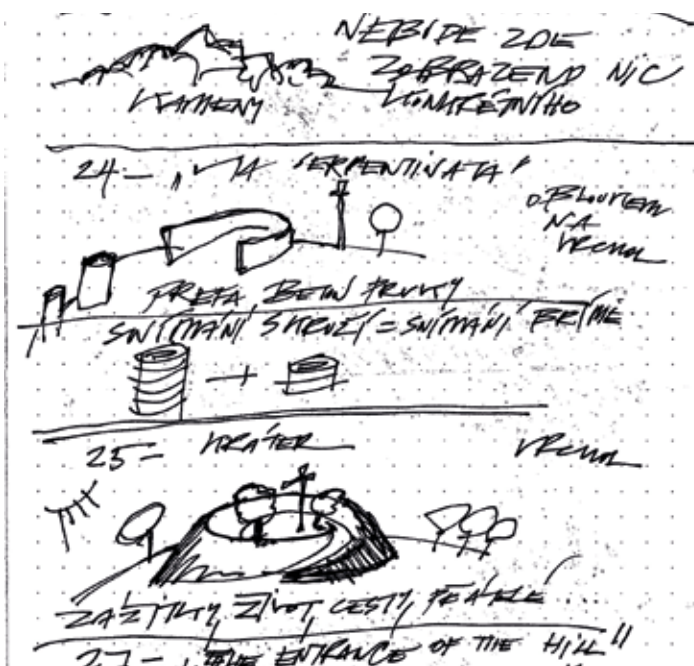
výsledků formou výstavy a diskusí plánujeme na září až říjen. Součástí diskusí bude příprava a precizace zadání pro navazující urbanistickou studii.

Prozatím poslední je plánovaná soutěž na **dostavbu proluky u zámku v Kovářské ulici novostavbou Městské knihovny**. Tato soutěž je nyní v přípravách. Dáváme dohromady stavební program, vytipováváme si porotce a díváme se po vhodných příkladech podobných staveb v historickém prostředí měst. Soutěž bychom rádi vyhlásili v příštím roce. Jako předzvěst se nám podařilo zanést podmínku architektonické soutěže do návrhu nového regulačního plánu městské památkové rezervace města Kolína. Myslíme to tedy vážně.

Soutěže jsou vždy počátkem cesty, která je mnohdy dlouhá a krkolomná. Dopracovat soutěžní návrh do podoby projektové dokumentace a získat platná povolení není jednoduché. Hledání finančních možností zabere také čas. Jsem však přesvědčen o správnosti takového postupu. Především u záměrů, které se významně podílejí na tváři města a životě jeho obyvatel.

Jsem rád, že jsme si na tento způsob výběru v Kolíně zvykli. Jsem rád, že se mnozí kolegové z městského úřadu stali profesionály v přípravě a organizaci soutěží. Je mi ctí být u toho. Některé výsledky soutěží jsme již zrealizovali, některé jsou v procesu přípravy. Bude to ještě chvíli trvat, ale výsledky jednou uvidíme. Těším se na to.

David Mateáško
architekt města Kolína

„Při hodnocení návrhů si je vždy do sešitu jednoduše kreslím a popisuji, lépe se mi pak srovnávají myšlenky a jednotlivé návrhy si tak pamatují. Zvláště pokud přijde hodné návrh, např. 37 návrhů v případě soutěže pro kopec Vinice, je pro mě takový vlastní přehled nezbytný,“ vysvětluje David Mateáško.

KOPOS UDÁVÁ TRENDY

Kopos Kolín patří bezesporu mezi významné české firmy. V soutěži Exportér roku se vloni zařadil jako jediný zástupce Kolína mezi padesátku největších vývozců, po bok gigantů jako jsou Škoda Auto, Foxconn či Siemens. Výrobce elektroinstalačního úložného materiálu nemá v republice srovnatelnou konkurenci. Udává trendy, jeho katalog čítá na pět tisíc položek a roční obrat přesahuje miliardu korun. Patří mezi firmy s dlouhou tradicí, za pět let oslaví továrna v Havlíčkově ulici stoleté výročí.

„Po celou dobu své existence společnost vyráběla a vyrábí stejný sortiment – elektroinstalační materiál. Podílela se na vývoji, určovala směr a zajišťovala výrobu produktů pro celou zemi. V tomto sortimentu vždy šlo o to nejlepší na trhu jak u nás, tak i v Evropě,“ hodnotí význam továrny majitel Koposu Josef Vavrouch.

Značku Kopos znají nepochybně všichni elektrikáři u nás a další jejich kolegové v Evropě, ale i v Africe, Jižní Americe či na Blízkém východě. Pokud jste v posledním čtvrtstoletí stavěli či rekonstruovali rodinný dům, je pravděpodobné, že pod vypínači a zásuvkami máte instalační krabice z Koposu. Kovové žlaby a lávky z Koposu nesou rozvody v obchodních centrech a mrakodrapech, ohebné chráničky známé pod obchodním názvem Kopoflex byste mohli najít třeba i podél dálnic.

Kolínský tygr

Začátkem 20. století bratislavská akciová

společnost Továreň na káble – a vlastně celá oblast elektrotechniky – zažívala své probuzení. Společnost postupně budovala další továrny v Rakousku, Maďarsku, Polsku a od roku 1926 zahájila výrobu i v Kolíně na Kutnohorském předměstí. Právě tam, kde dnes najdeme hrdé logo Koposu. Elektrické kabely ovšem kolínská pobočka nikdy nevyrobila, od samého počátku byla Kolínu svěřena výroba pancéřových trubek a dalšího elektroinstalačního materiálu.

Dvacátá léta jsou v Kolíně spojována s průmyslovým boomem, Kolín byl dokonce označován za český Manchester, tedy za průmyslového tygra. Továrna na kabely na tom měla svůj podíl a v meziválečném období měla na trhu monopolní postavení.

Od doby okupace v roce 1939 až do začátku devadesátých let prošel kolínský závod mnoha organizačními změnami. Nejprve se stal součástí koncernu Isolit, po válce byl začleněn pod Kablo Bratislava a po znárodnění získal název Elektroisola Kolín. Koncem padesátých let již spadl pod hlavičku národního podniku Kablo

Kladno a v polovině let osmdesátých se stal součástí koncernu ZSE Praha. K osamostatnění a vzniku státního podniku Kablo Kolín došlo až roku 1990. Čtyři roky poté závod privatizoval Ing. Josef Vavrouch a začala éra, která trvá dodnes. S novým majitelem přišel i název Kopos, který Josef Vavrouch sestavil z počátečních písmen Kolínského podniku služeb, kde předtím působil. U firmy, která vyváží své zboží do téměř sedmdesáti zemí světa, to zní jako povedený žert.

Krabice a chráničky

Největší revoluce v oblasti elektroinstalačního materiálu se objevila s nástupem PVC v šedesátých letech. Do té doby se vyráběly krabice i trubky s kovovým pláštěm. Pak se začaly objevovat první plastové elektroinstalační lišty, ohebné trubky a krabice z plastů. Do výrobních hal byly instalovány vstříkovací lisovací a šnekové extrudéry. Sortiment a jeho variabilita postupně rostly a zdá se neuvěřitelné, že kolínský závod je dnes schopný produkovat

Areál společnosti Kopos Kolín mezi zelenými poli na Kutnohorském Předměstí Kolína

několik tisíc druhů výrobků. S těmi nejnovějšími se zájemci mohou setkat na výstavách a veletrzích, včetně těch největších, jako jsou Light + Building ve Frankfurtu či Ampér v Brně.

„Výrobci elektroinstalačního materiálu je u nás víc, ale nikdo nemá tak široký sortiment. Dominantní pozici jsme si získali i kvalitou a péčí o zákazníky,“ vysvětluje marketingový ředitel Vlastimil Volejník.

Podle něj výrobky Koposu nepotřebují velkou reklamu a společnost uvádí pravidelně na trh mnoho novinek. V nedávném období to byla nová ucelená řada parapetních kanálů, systémy pro elektroinstalaci v zateplených fasádách a krabice do dutých stěn s membránovými vstupy, o které je velký zájem. Objemový nárůst jejich prodeje včetně nových systémů s požární odolností potvrzuje, že reklamou je pro ně jejich kvalita.

Nejprodávanějším zbožím z celého sortimentu jsou chráničky Kopoflex a samozřejmě i elektroinstalační krabice. Kopoflexy se používají pro uložení kabelů v zemi. Vyrábějí se v řadě průměrů a v několika barvách. Na domácí trh jdou červené, do Polska modré a do Německa černé. Ročně z výrobních linek Koposu vyjedou tisíce kilometrů těchto dvou-

plášťových korugovaných trubek. Vyrábějí se v nepřetržitém provozu stejně jako již zmíněné instalační krabice, jejichž roční produkce jde do milionů.

Na druhou stranu drží Kopus stále ještě i zastaralou výrobu ze šedesátých let ve své „pancéřovně“. O trubky s kovovým pláštěm mají dodnes zájem například v Bulharsku.

Unikátním výrobkem Koposu, jsou nepochybně stínicí tvarovky Neutrostop, o kterých jsme mohli číst v souvislosti se stíněním urychlovače částic ve švýcarském Cernu. Využití ovšem nacházejí i při stínění jaderných reaktorů nebo na odděleních radionuklidové medicíny.

Rodinný podnik

Kopus můžeme označit za typický rodinný podnik. Dnes ho řídí již druhá generace rodiny Vavrouchů. Společnost v Kolíně zaměstnává okolo čtyř set lidí. Výrobní proces začíná v konstrukci, která čítá osm konstruktérů, pokračuje do nástrojárny, technologie a výroby, kde pracují lidé na pozicích plastikářů, údržbářů, seřizovačů, řidičů vysokozdvizných vozíků a mnoha dalších. Obchodní oddělení zajišťuje odbyt pro výrobky, které pak v oddělní expedice připraví k dodání zákazníkovi. Ale lidí je

v Koposu více, například v oddělení nákupu surovin, v kontrole, aby výrobky byly vždy perfektní. Závod má mimo jiné i vlastního zahradníka, který se stará o zelené plochy a stromy, kterých jsou v areálu desítky.

Kopus patří mezi spolehlivé zaměstnavatele, což dokládá nezvykle nízká fluktuace i to, že v továrně pracují často společně rodiče a jejich děti nebo manželé, a to počínaje výrobou až po obchod. I v tomto ohledu jde o rodinnou firmu.

Mísirna a pokladnice

Kopus se rozkládá na ploše jedenácti hektarů a jeho areál je nápadný snad jen velkými a barevnými Kopoflexy, které bývají smotané na dvoře před expedicí. Zmizel starý komín i vila ředitelství a z prvorepublikových začátků zůstala dnes už jen poslední budova. Moderní výrobní haly standardního střihu naznačují, kam jsou směřovány investice. Uvnitř bychom našli skoro třicet výrobních linek, část z nich je v nepřetržitém provozu. Ve výrobě převládá automatizace, ruční práce je obvykle spojená s balením a expedicí zboží. Poslední fyzicky náročná práce z továrny zmizela letos v červnu, kdy byl uveden do provozu robot, který balí a svazuje těžké kabelové žlaby.

Elektroinstalační krabice patří vedle chrániček Kopoflex k nejprodávanějším výrobkům Koposu

Pohled do jedné z výrobních hal

Foto: archiv Koposu

Na historickém snímku vila ředitelství, která sloužila administrativním účelům až do roku 2005. Krátce předtím byl zrušen i skleník, který desítky let zásoboval závodní jídelnu zeleninou.

Výhodou Koposu je, že má vlastní mísirnu na PVC. Stojí v rohu největší výrobní haly a je snadno poznatelná podle své výšky. Její pořízení stálo čtyřicet milionů a představovalo první velkou investici po privatizaci. Díky mísirně může Kopus dokonale ladit složení směsí a tím vlastnosti svých výrobků.

Jakousi pokladnici Koposu představuje sklad lisovacích forem. Forem je zde okolo pěti set s průměrnou hodnotou jedné okolo půl milionu korun. Formy a další nástroje si Kopus vyrábí a upravuje ve vlastní velké a dobře vybavené nástrojárně.

Rozhodující investice do provozu uskutecnil Kopus v tomto století. V roce 2004 se za tři sta milionů začala stavět hala na výrobu lišt, trubek a chrániček, o čtyři roky později padlo dalších sto osmdesát milionů na halu pro výrobu a skladování kovových nosných systémů, která byla do Kolína přesunuta po odkoupení firmy Neoklas v jihomoravských Šardicích. Následující roky byly vlivem dluhové krize v eurozóně nejtěžším obdobím éry Koposu. S další zásadní investicí firma čekala až do roku 2018, kdy v areálu vyrostla za dalších sto osmdesát milionů moderní skladová hala. Systém, který skladování řídí, posílá výrobky z linky přímo na jejich skladové pozice a řídí i jejich výdej. Výška skladování

výrobků je přes deset metrů. Součástí haly je samozřejmě i zastřešená nakládací rampa. Denně opustí brány závodu pětadvacet naložených kamionů.

Proč nejsme v USA?

Své zboží prodává Kopus výhradně přes velkoobchody s elektromateriálem a na jejich obratu se podílí zhruba osmi procenty. Do zahraničí jde zhruba polovina celkové produkce. Největší odbyt je na Slovensku, kde mělo Kablo v minulosti silnou pozici, další velké zakázky putují do Polska či do Maďarska. Rozvíjí se prodej v Litvě, Lotyšsku či Estonku nebo i na druhé straně Evropy ve Francii a zemích Beneluxu.

Expanze Koposu do zahraničí začala v druhé polovině devadesátých let a pokračuje dodnes. Obchodní zástupci Koposu působí v desítkách zemí, a pokud prodeje rostou, vznikají ve vybraných destinacích dceřiné obchodní společnosti. Dnes má Kopus těchto „dceřinek“ po světě jedenáct a jsou sloučeny pod křídly Koposu Holding a.s. Najdeme je ve většině sousedních zemí, ale i v Rusku, Chorvatsku a dokonce i v Karibiku – v Dominikánské republice. Dceřinou společnost měl Kopus poměrně dlouho i v Dubaji či v Etiopii.

„Nejsme v USA a na dalších místech, kde používají jiné míry a normy. Problémem dalších trhů je velká vzdálenost či malý odbyt,“ vysvětluje překážky v distribuci a obchodu Vladimil Volejník.

Právě kvůli vzdálenosti vybudoval Kopus roku 2012 za sto jedenáct milionů svůj druhý výrobní závod v Žitomířské oblasti na Ukrajině, odkud je možné zásobovat východní trhy. Ukrajinský Kopus, vzdálený od Kolína přes tisíc kilometrů, má sedmdesát zaměstnanců a vyrábí zejména Kopoflexy a další objemné zboží, které je neekonomické přepravovat na velké vzdálenosti.

Kmochův Kopus

To, že Kopus ke Kolínu nerozlučně patří, potvrzuje i sponzoring firmy zacílený na region, sport a děti. V roce 2017 učinil ředitel Josef Vavrouch velkolepé gesto a zavázal se hradit za všechny návštěvníky vstupné na festival Kmochův Kolín. Ne ovšem pro jeden rok, ale na celých pět let. Ještě příští rok si tedy díky Koposu užijeme festivalové koncerty na náměstí zdarma. Jde o jednu z mála věcí, které potěší každého Koliňáka.

Vladimír Sládek

NEJRADĚJI FOTÍM NA NÁMĚSTÍ, ODEHRÁVÁ SE TAM ŽIVOT

JOSEF ČÁSLAVA (74) je kolínský fotograf. Ateliér má ve Zlaté uličce. Během své profesní dráhy nafotil bezpočet svateb, tanečních či fotografií na občanský průkaz, fotí i město a lidi v něm. Snímky jsou převážně dokumentárního charakteru, ale mají i výtvarný přesah, originální rukopis. V letošním roce získal jejich autor Cenu města Kolína za celoživotní přínos. Čím si ji zasloužil? Poctivou prací, odvahou v podnikání, pozitivní povahou i schopností nezbytnou pro dobrého fotografa: být na správném místě ve správný čas.

V kolika letech jste poprvé držel foťák v ruce?

Myslím, že někdy okolo deseti let. Byl to kodak boxík, taková malinkatá kostička jednoduché konstrukce. Maminka ho měla v sekretáři a nechtěla mi ho půjčovat, protože foťák v rodině se považoval za cennost.

A váš první vlastní fotoaparát?

Pionýr. Na něj jsem si vydělal tím, že jsem sebral šrot. Tatínek se pak zlobil, že jsem mu vyhodil všechny použitelné věci kovového charakteru.

Kdo vás přivedl k focení?

První setkání, naťuknutí, bylo s kluky ze školy. Fotografování bylo mezi mými kamarády oblíbeným zájmem. Ani nevím, zda to bylo oblíbené mezi kamarádkami, ale ty se spíš nechávaly fotit, což do sebe náramně pasovalo. A Jarda Kloudů byl mým vzorem, motivací. Byl vždycky o krok napřed. Taký začínal pionýrem, pak si koupil ruský aparát lžubitel, v překladu milovník. Já ho časem koupil taky, ale Jarda mně hned nato trumfнул flexaretem.

Takže focení bylo vaším koníčkem od dětství?

Já jsem souběžně dělal ještě radiotechniku a chodil jsem amatérsky vysílat. Jako kluci jsme si dělali telefony, mikrofony, stavěli jsme si tranzistorová radia...

Máte sourozence?

Měl jsem sestru. Ta letos bohužel na začátku roku zemřela, covid zapracoval. Byla starší o šest let. V dětství se točila hodně kolem mé maminky, okolo mě víc tatínek. Taky za mě žehlil spoustu věcí. Nepamatuju si, že bych dostal pohlevek. Byl na mě hrozně hodný a těšilo ho, že jsem měl zájem o techniku.

Věnoval jste se jí i později?

Chtěl jsem. Zajímaly mě telekomunikace, ale to by znamenalo jít do Brna na internát, kam mě tatínek nechtěl pustit. Proto jsme hledali studijní obor tady a vybrali slaboproudou elektroniku. Jenže těsně před nástupem na jednu to místo nebylo, důvody neznám. Tak jsem se nakonec šel učit na obráběče kovů. Hledal jsem pak místo, kde bych mohl rozví-

jet vlastní fantazii, a takové zaměstnání jsem našel. V Kolíně, v podniku služeb. Měl jsem k dispozici dílnu, nový soustruh, nové vrtačky, brusky... Dělal jsem tam všechno, co bylo potřeba. Součástky i některé nástroje pro opraváře.

A co fotografie, neztratila se z vašeho života?

Samozřejmě jsem stále fotografoval. Intenzivně jsem se zabýval barevnou fotografií. První v Kolíně, kdo ji dělal, byl pan Ptáček z laboratoře Draslovky. Mimo jiné spolupracoval i s Fotochemou z Hradce Králové, ty jeho zkušenosti byly na maximální šíři. Vedle něj jsme první barevné fotografie dělali já a Vladimír Novák. Zájem o barevnou fotku ale rychle rostl a postupně se stala součástí běžné nabídky. To bylo zhruba v osmdesátých letech.

Mohl jste fotit na zakázku?

Dělat pro lidi se mohlo, ale nesměl to být opakovaný proces. Pak ale začaly fungovat drobné provozovny. V nich byla možnost pracovat

Foto: Hana Morová

Fotit interiéry budov je výzva. Fotograf musí být vybaven kvalitním objektivem, aby prostor dokázal celý zabrat a současně nedeformoval proporce. Také si musí umět poradit se špatnými světelnými podmínkami. Příklad takhle náročné práce je například synagoga, kde aktuálně Josef Čáslava fotí jednu svou zakázku.

a tak jsem začal i já. Pamatuju si, že jsem dělal třeba dvanáct svateb za sebou. A zakázka třeba zněla: „Tři černobíle a dvě barevně.“ Šlo o ruličky filmu, z každé bylo třicet šest fotek. Lidé stále tu černobílou nevytřsňli, měli ji rádi, ale chtěli i barvu.

A pak přišla revoluce...

V devadesátých letech, když se všechno uvolnilo, jsem se s živností rychle osamostatnil. První místo, které jsem našel, bylo za Naivkou, na dvorečku byl baráček. Dohodl jsem si s bytovým podnikem pronájem a něco investoval i do oprav, ale pak najednou přišli a říkali mi: „Pane Čáslava, ono se to tady bude asi všechno vracet.“ Naštěstí jsem ve vývěsce hned naproti Naivce objevil inzerát na prodej domku ve Zlaté uličce. Stál tenkrát devadesát tisíc. Bylo to hrozně moc, mohl jsem zaplatit tak třetinu.

Zbytek jste si půjčil?

Místo úvěru mi půjčku nabídla moje babička. Dům byl v hrozném stavu, ale konečně jsem měl vlastní ateliér. Rekonstrukce ovšem musela začít už od střechy.

Čím jste si ateliér vybavil?

Měl jsem dva laby, stroje na vyvolávání fotek. První, kdo v Kolíně takový stroj měl, byl pan Eliáš. A tenkrát ho stál přes milion. Říkali jsme si: „Ježíš, že do toho šel, takovou částku.“ Ale podařilo se mu to, všechna čest. Mně pak nakonec taky. Ten stroj byl analogový. Projížděl jím film a válečkovým způsobem projel strojem ve všech lázních. Vývojka, bělič, stabilizace, sušička... a vyjela fotka. Zázrak. Těch fotek se dělalo obrovské množství, až tři tisíce denně. Stroj jel dvacet čtyři hodin, musel se zaplatit.

Jak jste se s tím popasoval?

Založil jsem s Honzou Vidrnou firmu Noreka a za strojem jsme se střídali. Týden on, další týden naše rodina. Pak časem Honza říkal, že by rád svůj stroj, takže jsem ho vyplatil a jel dál sám, což mi přineslo dvakrát více práce. V pondělí jsem sloužil čtyřadvacítka, protože jsem nikoho neměl, žena mě pak na osm hodin vystřídala, já se vyspal a jel zase dál.

To je dost těžký záprah...

Nezastavil jsem se, ale bavilo mě to. A pak přišla doba digitálních přístrojů. Firma našťestí ty analogové vykoupla. Prodávala je dál do chudších zemí. A já si koupil digitální lab.

Takže se práce zjednodušila?

Nastal jiný problém. Byla velká konkurence, zahraniční firmy drtily tuzemské zpracovatele, měly výhodnější podmínky. Oni fotky prodávali za cenu, za jakou já nakupoval materiál.

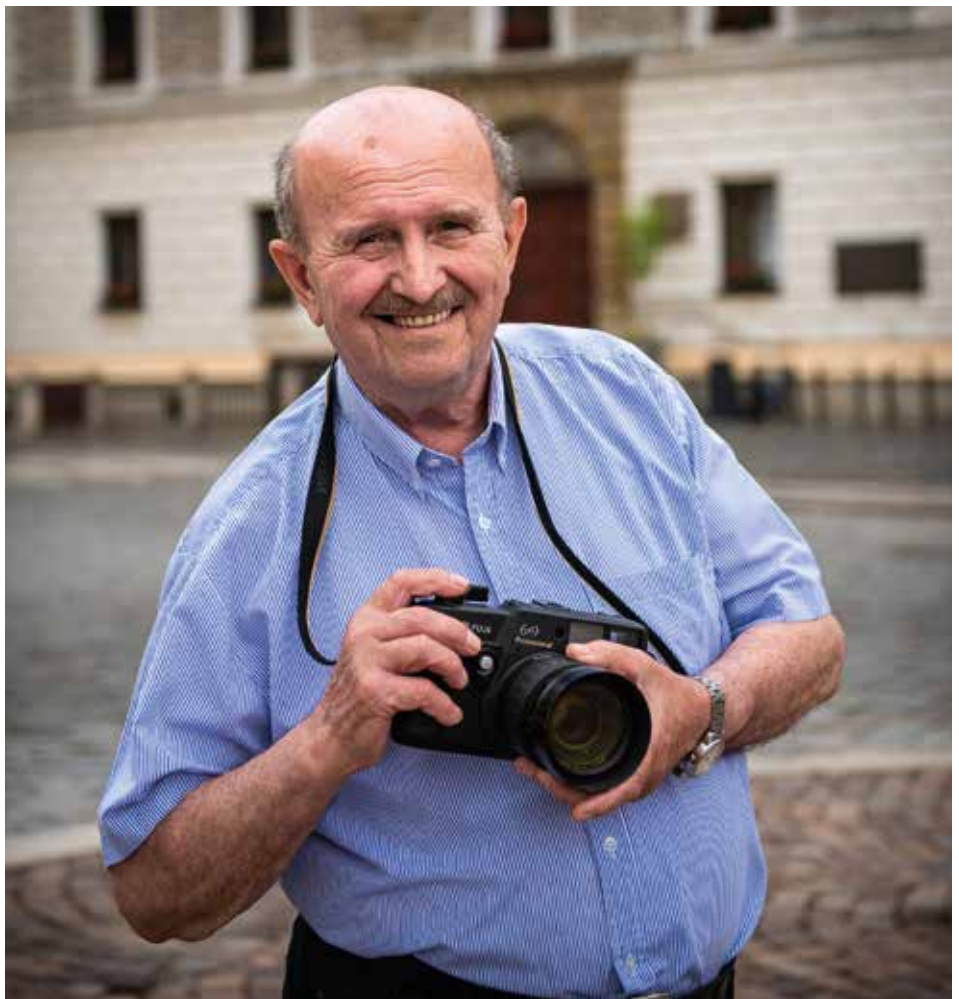

Foto: Hana Morová

Úsměv a foťák k Josefu Čáslavovi neodmyslitelně patří

Lidé šetřili a nechávali si vyvolat fotky třeba v drogerii. To nás dost poškodilo. A pak přišel další moment. Najednou si lidé uvědomili, že nepotřebují mít fotku vytištěnou a stačí jim počítač. Takže prudce klesaly tržby a poslední třetina leasingu už drhla. To bylo období, kdy mi moc pomáhali kamarádi, kterým za to dodnes děkuji.

Jak jste to nakonec zvládl?

Když byl lab zaplacený, uvažoval jsem co dál. Moji synové u mě nepracovali, šli vlastní cestou. Začal jsem přemýšlet co s domem, který potřeboval opravy a děti ho nechtěly. Říkal jsem si, že bych se mohl přestěhovat jen do nějaké provozovny, která by nemusela mít styk s veřejností, že by mi to stačilo. Nakonec se uvolnilo místo v domě hned naproti. Nájem byl velice nízký, tak jsem si ten svůj stroj přesunul jen přes uličku a původní dům jsem prodal.

Jaké fotky vám nejvíc vydělávaly?

Největší přínos býval hlavně v počátku z vyvolávání amatérských snímků. Finančně zajímavá byla i práce pro firmu, která pořádala veletrhy v Letňanech, hlavně veletrhy pro stavebnictví. Každý veletrh jsem fotil, dělala se alba. Všechno mělo svoji režii. Začínalo to ráno, fotil se první návštěvník, pak tisíce

návštěvník. Odtamtud se utíkalo do salonku hostů, bývali tam lidé z vlády, velvyslanectví. Večer se fotilo na galavečerech v těch nejhezčích prostorách Prahy. Vyfotil jsem všechny prezidenty, jediný, koho nemám, byl prezident Havel. Ale vyfotil jsem paní Dagmar Havlovou – jednou v parlamentu. Víím, že se otevřely krásné dveře a ona vstoupila. To si jediné pamatuju. Začal jsem fotit také pro automobilku TPCA. Měl jsem smlouvu na časopis TPCA News. Fotil jsem linky, nové modely, příjízdní návštěvy...

Kdo byl vaším fotografickým vzorem?

V Kolíně jsem působil ve fotoklubu. Byli tam lidé, kteří mě nadchli a v počátku se mi hodně jako nováčkovi věnovali. Pamatuju si třeba na pana Holečka. V té době byli všichni sdílní, neexistovaly nějaké konkurenční obavy. Velkým zdrojem informací pro mě byly časopisy Fotografie a Československá fotografie – tzv. Revue. Do fotoklubu chodil také švýcarský časopis Camera. Textům jsme samozřejmě nerozuměli, ale byly tam krásné fotografie na křídovém papíře. A příbuzní v Americe mi předplatili časopis Popular Photography.

Je nějaký konkrétní fotograf, který vás tehdy nebo i dnes svou tvorbou zaujal?

Foto: Hana Morová

Téměř ikonická fotografie. Josef Čáslava ve Zlaté uličce, kde má svůj ateliér.

Nejlepší fotografové byli z Litvy, Lotyšska, Estonska... to byl jiný svět už tenkrát. Pak se mi moc líbily fotografie Jana Šibíka, takové ty dramatické fotky ze světa, který byl zasažen chudobou, válkou či neštěstím. Líbí se mi také některé fotografie Jana Saudka, i když jsou hodně diskutabilní. A něco podobného, v bledě modrém, je Robert Vano. Líbí se mi jako osobnost, když hovoří, je velice milý, vstřícný, má zvláštní způsob vyjadřování, takový kontaktní. Nevyvyšuje se, neponižuje se, ale je to on a je neměnný. Druhá věc je, že jeho fotografie jsou

Foto: Jan Štrmád

Před sedmi lety patřil mezi zakládající členy a hybatele Otevřené ulice. Přišel tenkrát s nápadem venkovní kolíčkové fotogalerie na šňůře, která měla velký úspěch. Přestože již se aktivní organizace neúčastní, téměř na každou akci dorazí, fotí a velmi často vystavuje pro potěchu návštěvníků své fotografie.

krásné. Ačkoliv nesdílím jeho zájem o muže, musím konstatovat, že je fotí decentně a dobře. Má to myšlenku a není tam žádná perverze.

Co byste řekl, kdybyste měl jako fotografa popsat sebe?

Především jsem dokumentarista. Život mi to tak naservíroval, mám rád fotografii, kde je určitá míra adrenalinu. V reportáži musí být člověk včas, připravený, dobře naladěný, na správném místě. Když někam přijedu, tak i místo na zaparkování volím tak, co kdyby si

náhodou usmysleli, že někam pojedou, tak abych mohl taky rychle vypálit. Když si někam jako pozvaný fotograf sednu, tak vždycky na roh stolu, abych nepřevrátil všechny okolo sebe, až vyskočím. To už člověku zůstává. Když přijdu do restaurace, tak taky hledám takové místo, abych měl přehled, pouze musím respektovat to, když se mnou jde žena, tak nebude koukat do zdi, ale do prostoru. Protože všichni ti, kdo chodí kolem, ji musí obdivovat, to už je u žen daný.

Dáváte někdy při fotografování přednost výtvarnu před dokumentem?

Výtvarno se snažím odkoukávat, ale ten dokument musím udělat. Samozřejmě ho musím udělat po svém a dát tam pár výtvarných prvků. Ale ten základ, zprostředkovat dění někomu jinému, to tam musí být jako první. Pokud to jsou snímky, které se líbí všem, tak vím, že už to od výtvarné fotografie ustupuje. Nejlepší výtvarná díla jsou taková, která jsou diskutabilní. Deset lidí se sejde a začnou se o tom bavit. Ale když přijdou k fotce a všem se líbí, tak je to na prd.

Vozíte si foták na dovolenou?

Samozřejmě! Já ho beru nejen na dovolenou, ale na veškeré procházky. Pokud bych ho neměl, tak se můj psychický stav zhoršuje.

Jak to zvládá vaše žena, když pořád fotíte, i na procházce?

Mé ženě by se nejvíc líbilo, kdybych fotografoval za chůze a šel neustále s ní. Ale já se samozřejmě zastavuju, vyměňuju objektivy. Nemá to ráda, trpí, ale přesto se mnou jde.

Foto: archiv města

Josef Čáslava rád fotografuje i zinscenovaný život dob minulých. Znamé jsou jeho fotografie starých vozů a jejich pasažérů při Dnu veteránů nebo snímky z natáčení historických filmů v Kolíně. Sám si to užil v roce 2015, při slavnostním otevření nově zrekonstruované vodárny, které se neslo v duchu první republiky, kdy byla vodárna postavena.

A já poslouchám: „To už zase stojíš? Ty než si přendáš ten objektiv, to trvá.“ Ale na druhou stranu už ví, kdy i ona má zastavit, stoupnout si bokem, za roh, abych snímek vyfotil. Také jsem se naučil, že když jdu, musím se také zastavit a otočit zpátky. Člověk najednou zjistí, co věci přešel. Čas od času, stejně jako v životě, to chce se zastavit a otočit.

Upravujete své fotky na počítači?

Mám to hodně rád. Promítnu si ten syrový snímek a vidím: hodně světla – potřebuju to stáhnout, špatná kresba ve stínu – musím to natáhnout, mraky jsou vyšisované... S tímhle si hraju a na monitoru ten obrázek roste.

Fotografové se prý dělí podle toho, zda fotí canonem, nebo nikonem. Čím fotíte vy?

Já myslím, že ti, kteří nás rozdělují, jsou právě lidé, kteří tomu moc nerozumějí. Protože ať někdo má canon, nebo nikon, neopravňuje ho to být lepší, to je nesmysl. Vezměte si Jana Saudka nebo Tarase Kuščynského, mistra křehkého těla a duše. Ti si koupili jeden foťák, jednu vývojku, zkusili jeden film a dělali to celý život. Já sám dneska mám tři značky, se kterými pracuji souběžně. Malá Fuji XT2, na tu nedám dopustit, fullframe bezzrcadlovka Sony A7 R2 a mám zrcadlovku Canon 6D, reportážní přístroj. A pak mám asi třicet redukci výměnných objektivů.

Které místa v Kolíně rád fotíte?

Asi nejraději to mám na náměstí. Odehrává se tam život a to mám rád. Je to místo setkávání lidí, ať už jsou to koncerty, různé akce. A když už nic jiného, tak si člověk všimá architektury, historie. Z dalších lokalit je to asi zálabská Skála, výhled na řeku. A poslední rok fotím téměř pořád na Bartolomějském návrší. Tam fotila spousta fotografů, vstupovali jsme vzájemně do určité konkurence. Sám jsem měl potřebu udělat nějakou top fotku.

Chystáte nějakou výstavu?

Plánoval jsem tisky fotografií kolínských mistrů, které mám v archivu. Třeba fotky Františka Krátkého nebo Jana Sklenáře, předsedy kolínského fotoklubu, který tvořil v období kolem roku 1920. Pak fotky pana Holečka, který mě učil, fotografie pana Labského, Aleše Krause a další. Chtěl jsem je představit a přidat k tomu staré fotografické přístroje, aby to bylo koukatelné pro celou rodinu. Mám jich asi dvě stě padesát, nejstarší je z roku 1890. Ale teď nemůžu, protože jsem za odměnu dostal výstavu svou (připravuje ji Regionální muzeum v Kolíně a město Kolín k životnímu jubileu Josefa Čáslavy – pozn. red.).

Co vám v poslední době udělalo radost?

Samozřejmě to ocenění, které jsem dostal od

Náměstí. Tudy chodí fotograf nejraději, tady se odehrává život. Vždycky s foťákem, i kdyby šel jen na oběd do své oblíbené restaurace Budvarka. Nejde spočítat, kolik na náměstí vyfotil akcí, muzikantů či krásných úsměvů a roztančených sukýnek mažorettek při mnoha ročnících Kmochova Kolína.

města. Lhal bych, kdybych řekl, že ne. Ozvala se spousta kamarádů a známých, kteří mi gratulovali. A je příjemné, když mě lidé na ulici zastavují a blahopřejí mi. Také mě potěšilo, že jsem se mohl zapojit do focení historických památek na Kolínsku a Kutnohorsku. Z toho se udělala výstava v opravdu excelentním prostředí sedleckého chrámu.

Je něco, co byste si chtěl ještě vyfotit?

Celý život jsem fotil, abych si na sebe vydělal, nebo jsem plnil požadavky zákazníků. Teď konečně můžu fotit pro radost a můžu si plnit své sny a dělat, co chci já. Hodně mě baví in-

teriéry zajímavých staveb. A z těch živých mě samozřejmě zajímají lidé při jejich činnosti, jak jde život.

A co ženy a fotografie?

Rád bych si vyfotil motivové fotografie z dvacátých let minulého století. Ženy, automobily, šály, klobouky... to se mi líbí. A samozřejmě ženy v nezvyklém prostředí, zajímavém světle, se zajímavými pohledy... to je prostě stále otevřená studnice nápadů.

Hana Morová

Fotograf Josef Čáslava v obřadní síni před slavnostním udělení Ceny města Kolína. Je teprve devátým občanem města, který toto prestižní ocenění pro osobnost Kolína získal. Cenu si odnesl zejména za fotodokumentaci života v Kolíně posledních desetiletí a mnohaletou laskavou osvětu v oblasti fotografie.

Slavnostního ceremoniálu se zúčastnila celá rodina pana Čáslavy. Přišla také řada přátel, zejména z fotografické branže.

Starosta Michael Kašpar předal Josefu Čáslavovi symbolický klíč od bran města Kolína

Za vším hledej ženu – tak by se dal charakterizovat levý snímek, kdy dává Josef Čáslava polibek své manželce. Byla to ona, která vždy stála při něm, v časech dobrých i horších, pomáhala mu v ateliéru a také byla vždy první hodnotitelkou jeho fotografií. Na snímku vpravo rodina, která je pro Josefa Čáslavu vším.

Hudba se vrací do Kolína. Tak zněl název hudebního odpoledne a večera, malé náhrady za zrušený Kmochův Kolín. Akce se uskutečnila na konci června na Karlově náměstí. Na snímku Kolínský Big Band se zpěvačkou Johankou Jeřábkovou.

Muzikanti Městské hudby Františka Kmocha nejen zahráli početnému publiku na náměstí, ale také ukázali své nové uniformy.

Odpoledne zněla dechová hudba, v podvečer přišel na řadu jiný žánr a především ponoření se do nálady první republiky díky Orchestru Jaroslava Ježka.

Mážoretky Srdíčko pod vedením Jarmily Pavlíčkové. Ta se práci s mážoretkami věnuje již úctyhodných třicet let.

Dirigentka dechového orchestru ZUŠ Horní Počernice, Kolíňačka Lucie Rapáčková. Lucie je nejen výborná muzikantka, znát ji můžete také z jejich rodinného podniku restaurace U Tří pírek.

CHODÍTE DO KINA?

Přežili fanoušci biografů covidovou dobu? Nastane po odlivu diváků z kinosálů opět příliv? Ptali jsme se Kolíňáků.

Emil Vaško

Chodím občas. Za poslední rok a půl se moc nedalo, ale byli jsme jednou v Praze a před měsícem v Pardubicích. Celkově jsme to určitě nevzdali. S přítelkyní sledujeme, co se hraje, a v Kolíně chodit zase začneme.

Petr Žampach

V kině jsem byl před týdnem na Rychle a zběsile 9 a zítra jdu se synem na Maxinožku. Kino mám prostě rád. V době covidové pauzy jsem alespoň sledoval streamované filmy nebo jsem si je stahoval.

Tereza Swadoschová

Do kina chodím ráda! A často. Je to totiž moje práce. Přípravuji filmový festival, a proto byl pro mě loňský rok v tomto ohledu smutný. Nejenže jsme museli celý festival přesunout do online prostoru, ale spousta skvělých filmů se k divákům po celém světě vůbec ani nedostala. Do kina chodím ráda ale i po práci, v zimě do vyhřátých sálů a v létě do letního kina – letňák prostě k létu patří. Protože mám malé dcery, stihla jsem letos v kolínském letním kině zatím jen jeden film – Smolný pich aneb Pitomý porno – a odcházela jsem nadšená, doporučila bych ho každému, kdo má rád odvážné vyprávění o citlivých věcech.

Martina Minaříková

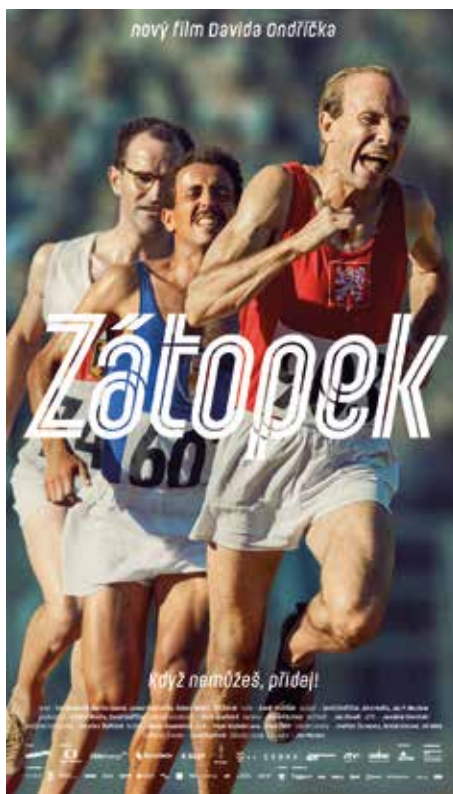
V běžné době chodím pravidelně, ale teď jsem trochu zdrženlivější. Byla jsem na Matkách v malém sále Kina 99, ale jen proto, že mě vytáhly holky. Patřím k těm opatrnějším a vyhýbám se velké kumulaci lidí. Víím, že nejsem sama, kdo nefandí tomu, když si lidé v kině sundají roušky. Teď v létě už mě asi nikdo v kině neuvidí, ale pak zase začnu. Kino má atmosféru, která se nedá za obývací vyměnit.

Eliška Pácaltová

Do kina nás s manželem pořádně naučil chodit Petr Vacík z kolínského kláštera v rámci cyklu Film & spiritualita. To jsme chodili často a potěšilo nás, že je v Kolíně moc příjemné kino, protože nejsme fandové multiplexů. Covid tuhle tradici narušil a naposled jsme byli loni v létě na Havlovi, ale už pravidelně kontroluji program a koukám, na co bychom mohli zase vyrazit. Během pandemie nám kino nahrazoval Netflix, ale to už taky trochu zevšednělo a naopak se těšíme, že můžeme vyrazit mezi lidi.

Robert Skřivánek

Fanoušci bijáků, jako jsem já, určitě přežili.

Film, kvůli kterému bude určitě stát za to, vypravit se zase do kina – ZÁTOPEK.

Potřeba nechat se na krátký čas unést příběhem, prožít spolu s některou z postav emoce anebo se pouze nechat bavit obrazem, dialogy a atmosférou, je nekonečná. Leckdo dnes tvrdí, že kino od dob Ponrepa, od jehož první veřejné produkce uplynulo již 120 let, je dnes přežitě. Nevěřím tomu. Dle mého naturelu atmosféru klasického kina nikdy nemůže opravdu nahradit obývací podívaná, byť v nejvyšší kvalitě obrazu a zvuku. Mne po letech už neslňují efekty a neomezené možnosti počítačových triků, film bez nosného příběhu u mne propadá. To, co dnes hledám u každého filmu, je obohacení. Rád se pro ten pocit vrátím opět do kina.

Marta Paulová

Kino mi chybí, ale dá se alespoň nahradit Netflixem nebo placeným on-line streamem. Takže mi asi více chybí divadlo, to se nahradit nedá. Těším se, až se budeme moci do kina zase vrátit, zatím mě odrazuje povinnost mít celou dobu nasazený respirátor, raději tedy volím letní kino.

Jan Kukal

Chodil jsem před covidem. Teď mám pocit, že nedávají nic, co by mě zajímalo, a taky mě odrazuje, že člověk musí mít testy. Místo kina koukám doma na YouTube.

Olga Suchánková

Nemám čas. Pracuju teď i o víkendech. Do kina jsem chodila naposledy se školou. Nechybí mi. Čtu knížky.

Barbora Votrubová

Chodím, proč ne? Teď jsem byla na Rychle a zběsile.

Jakub Koněrza

Do kina jsem nikdy rád nechodil, víc si to užiju u počítače. Nemám rád, když je nával a hodně lidí pohromadě. Když do filmu vykřikují děti nebo mě někdo kope do zad přes sedačku, tak si to neužiju. Naposledy jsem v Kolíně viděl Star Wars, což je už pár let. Za zážitkem jezdím do Prahy na projekce 4D v Cinema City.

Nela Šilová, Natalie Brožová

Chodíme příležitostně. Není čas. Hrajeme tenis a turnaje jsou přednější. Na filmy koukáme doma, máme předplacený Netflix.

Petr Levy, Kristýna Mušková

Občas. Naposledy to bylo Rychle a zběsile. Doporučujeme. S covidem a vládními opatřeními nemáme nejmenší problém.

Lenka Buřičová

Teď nechodím, ale zase začnu. Poslední film jsem v Kolíně viděla někdy před pandemií. Byl japonský, animovaný, ale je to tak dávno, že si na název už ani nevzpomenu.

Martina Lapčíková

V pandemii nechodíme vůbec a celkově jen výjimečně. Bereme to jako sváteční zážitek. Spíš si ale počkáme, až to poběží v televizi.

A tip od ředitele kolínského Kina99 Petra Hejcmana?

Jsem rád, že letos v srpnu mohou diváky pozvat na jeden z neočekávanějších titulů letošního roku, film Davida Ondříčka Zátopek. Premiéra filmu o nejlepším československém atletovi všech dob byla totiž v důsledku epidemie odložena o celý jeden rok. Příběh jedinečné sportovní legendy a čtyřnásobného olympijského vítěze Emila Zátopka vstoupí do českých kin 26. srpna, od stejného dne ho budeme v kolínském kině promítat i my. V červenci byl do kina uveden snímek Gump – pes, který naučil lidi žít dle knižní předlohy Filipa Rožka v režii F. A. Brabce a filmová adaptace knižního hitu Patrika Hartla Prvok, Šampón, Tečka a Karel. Oba tituly budeme promítat i v srpnu.

red.

ITÁLIE NA ZÁLABÍ

Nejen kopečková ze sorbetu, točená opo-
čenská, ale už i špachtlová zmrzlina dorazila
do Kolína. Špachtlová, přesněji řečeno italská
zmrzlina představuje trend posledních let a je
určena fajnšmekrům.

„Jsem první v Kolíně, kdo ji nabízí, a můžu
vám říct, že jsem nákupem stroje dost risiko-
vala,“ řekla nám Štěpánka Helclová. V ulici
Antonína Kaliny na Zálabí provozuje papírnictví,
v létě z prodejního okna nabízí už pátým
rokem zmrzlinu a ledové tříště. Letos se roz-
hodla pro velmi nákladnou investici a koupila
italský zmrzlinový stroj na šest druhů zmrz-
liny. Zmrzlina překvapuje zákazníky hned dva-
krát – kvalitou i cenou. Velká porce stojí 49 Kč,
poloviční 25 Kč.

„Mícháme si ji sami z čerstvého nebo mra-
ženého ovoce, ovocného pyré, oříškové pasty či
z penížků belgické čokolády. Zkoušíme man-
govou, grepovou, čokoládovou, arašídovou,
makovou i zelenou, šrekovou barvenou špe-
nátem.“ Špachtlová přitahuje zákazníky svou
tuhou krémovitostí, nízkým obsahem tuku
a cukru a zejména nesrovnatelnou chutí.

Štěpánka Helclová a její špachtlová novinka, italské
gelato ze Zálabí

FILMOVÝ KOLÍN

Léto v Kolíně začalo trochu filmově. Okolí
chrámu sv. Bartoloměje nedávno posloužilo
k natáčení hned dvěma zahraničním produk-
cím. Koncem června se tu natáčela třetí řada
amerického fantasy seriálu *Carnival Row* a ne-
chyběla ani jedna z hlavních postav, Orlando
Bloom, kterého fanoušci znají především jako
elfa Legolase v Pánovi prstenu. Filmový štáb,
se do Kolína přesunul na celé čtyři dny a ne-

Foto: archiv města

Seriál *Nebezpečné známosti* v Kolíně natáčela britská produkce v kostele i kolem něj. Hlavní šatna a kostýmní tým měli v Městském kulturním domě, technické zázemí na ploše náměstí.

přehledně ovlivnil provoz v historickém
centru města. Další natáčení probíhalo od
12. do 16. července. Tentokrát šlo o seriál
Nebezpečné známosti a po celou tuto dobu bylo
uzavřeno Bartolomějské náměstí, okolí muzea
i chrám sv. Bartoloměje.

„Pro nás natáčení vždy znamená omezení
pohybu,“ komentuje akce kolínský farář Ján
Halama, „ale vše je otázkou domluvy. Vždy se
s firmou, která se stará o lokační práci, domlou-
váme tak, aby nebyla ohrožena nedělní mše
v kostele,“ vysvětluje. „Před natáčením filmaři
také většinou upravují venkovní fasádu naší
fary. Třeba nám shodili vnější okna a nasadili
dobové venkovní okenice. Také nám zazdili
zvonky a nikdo se k nám nedozvonil. Ale spalo se
nám dobře,“ směje se Ján Halama.

Natáčení filmu je samozřejmě pro vlast-
níky pozemků příjemným zdrojem příjmů, to
ale neznamená, že by se tu dalo natáčet ledacos.
„Všechno schvaluje arcibiskupství, vždy musí
vidět scénář. Nebráníme se historickým filmům,
ale nějaké extra zabíjení či jiné extrémní bychom
u kostela nechtěli,“ vysvětluje Ján Halama.
„Nepouštíme k nám už ani reklamy.“

JINDE A JINDY

Když se kácí, budí to někdy zasloužený
rozhlas. Zejména, když se kácí jinde nebo
jindy, než by se kácet mělo. To je i případ stromů
pokácených podél silnice mezi nemocnicí a jíz-
dárnou. O vyjasnění se zasloužila paní Šedivá
z Kolínského okrašlovacího spolku, která nele-
nila a obtelefonovala příslušné odbory města.
A na pracovníky, které zastihla na místě, za-
volala policii. Pánové, kteří se s ní o povolení
kácet odmítali bavit nebo i jen sdělit kontakt na
odpovědného člověka, se museli legitimovat
a vypověděli, že kácení má na svědomí sta-
vební firma VPP Group a.s.

Okolnosti po podnětu paní Šedivé prošet-

řilo i město. Jde o projekt bytové výstavby na
soukromém pozemku a ke kácení i uzavírce
části silnice má stavitel povolení – důvodem
je výstavba kanalizace. Kácet se ovšem mělo
v období vegetačního klidu, kdy na stromě
nehnízdí ptáci, a hříšníky tak nejspíš čeká
pokuta. Rozhodnout o ní musí Česká inspekce
životního prostředí, kam už odbor města
poslal podnět.

Vysvětlení zaslouží i další případ, který
pro změnu udivil obyvatele u Práchevny, kde
město nechalo vykácet dva akáty rostoucí na
soukromém pozemku. Vinu v tomto případě
nese agentura, u které si město objednalo zma-
pování veřejné zeleně. Chybou v GPS měření
byly jako veřejná zeleň označeny i zmíněné
akáty. Firma AVE, která kácení provedla, je
v tom tedy nevinná, jakkoli se její pracovník
před výkonem mohl zamyslet, jestli je strom
vyrůstající těsně u rohu rodinného domku
opravdu na veřejném prostranství.

Město se majiteli omluvilo, jako kom-
penzaci nabídlo zpracované dřevo na otop
a na podzim chce chybu agentury odčinit. Na
Skále vysadí místo omylem pokácených akátů
dva jasany zimnáře a v okolí přibudou v rámci
běžné obnovy ještě tři akáty a dva duby. red.

Tímto místem povede kanalizace

GASPARÁDA – DESET LET S VÁMI!

Karlovo náměstí 3. a 4. září opět ožije divadlem! Nenechte si ujít sedmnáct skvělých představení! Přijďte s námi oslavit desítku, zažít radost, zasmát se, dojmout se, zasnít se a žasnout...

HISTORICKÉ OKÉNKO

Divadelní festival se koná k počtě významného rodáka Jeana Gasparda Debura, k jehož odkazu a mistrovství se vracela pantomima 20. století (osobnosti jako Marcel Marceau nebo Ladislav Fialka). Marcel Marceau údajně pronesl již v roce 1967 myšlenku: „Kolín. Rodiště velkého mima XIX. století. U vás se narodil Jean-Gaspard Debureau. Tam by se měl organizovat festival, kam by se mimové vraceli jako k vlastnímu prameni...“ (Běhal, Z.: Pantomima – Debureau – pohybové divadlo). Dále se v historických zápiscích uvádí, že Marcel Marceau byl roku 1967 přijat v Kolíně na radnici a odhalil Debureauovu bustu, která je dnes umístěna v Městském společenstevním domě... A tady se počíná dlouhá historie festivalu...

Voilà festival s názvem Gasparáda dnes a jeho desáté výročí

S radostí navazujeme na nitku historie představením výjimečného francouzského herce a mima **Benoïta Turjmana**, který vystudoval Mezinárodní školu pantomimy zmíněného Marcela Marceaua v Paříži a k Debureauovi má velmi blízko. Ve Francii mu říkají „nový mistr Bean“. Benoît Turjman hrál v oceňovaném francouzském filmu Isabelle Mergaultové *You Are So Beautiful* (César za nejlepší film), objevil se i ve filmu Alberta Dupontela a zaskakoval za Rowana Atkinsona ve filmu *Prázdniny pana Beana*. Je držitelem několika prestižních ocenění, např. ceny diváků na festivalu Comedy Festival Lyon, ceny poroty festivalu Comedy Festivals Sélestat, StRaphaël nebo je vítězem SACD Fund for One Man Show... Bláznivou komedií „SOUSED / LE VOISIN / THE NEIGHBOUR“ (s více než 150 odehranými představeními) o rozcuchaném klukovi odvedle se můžete bavit oba dny, buď ve zkrácené verzi, nebo celým představením v sobotu večer.

Festival otvírá dobrodružným vyprávěním o hledání času **Teatr Pavla Šmída**, jehož Pohádka z budíku je plná písniček a milého

Hvězda festivalu, francouzský herec a mim Benoît Turjman, design: Juliette BERROTERRAN, foto: Olga BIENTZ

humoru. Nejen děti jistě nadchne žongléřské představení **Václava Jelínka. Losers Cirque Company** uvedou pestrou akrobatickou show v inscenaci Konkurz, ve které o vítězi rozhodnou sami diváci. Zapomenuté tradice stře-

dověkých „dešudetadytándlí“ se ujal **Teatr novogo fronta a Ústav úžasu**, aby na světlo světa, pod paprsky sluneční, do ulic vsí a měst navrátil radost z této odvěké kratochvíle. Na neutuchající studnici humoru – laskavého i sebeironického – v kombinaci s bravurně zvládnutým žongléřstvím vás zvou **Bratři v tričku**, a to na jedinečné představení *Bratří speciál*, o jehož průběhu máte také možnost rozhodnout. Nový cirkus, zvířecí masky a akrobacie inspirovaná charakterem zvířat, přirozenost a síla přírodních živlů ve své tajemnosti i kráse – to je představení mladé skupiny **Feel the Universe Circus Company** inspirované poetikou bajky, okoreněné řemeslností cirkusových technik, výtvarného umění a živé hudby. **Fireducks** představí komickou kuchařskou roadshow. A závěrem pátečního dne procestujete s **Ilusias** celým světem! Užijete si tajemnou atmosféru černého divadla, speciálních UV efektů a iluzionistických triků.

Děti se mohou těšit na komediální pohádku **Klaun Pingu (Bilbo Compagnie)**, která je volně inspirovaná slavným večerníčkem o tučňákovi Pinguovi. **Long Vehicle Circus** ukáže své umění na vysokých chůdách, akrobacii a bravurní zvládnutí tance v představení *Gangsterka* a tance. Groteskní až komiksový soubor o nadvládu nad toaletami

Z představení Johnny & Jenny / foto: Matouš Bičák

Ilusias s UV efekty a atmosférou černého divadla

Návštěvníci / V.O.S.A. Theatre / foto: Jan Hromádko

vám představí **Jonatán Vnouček a Michaela Stará** – Johnny & Jenny.

V.O.S.A. Theatre a Sunriders v C'est la wheel přiváží zosobnění pradávného lidského vynálezu – pravé nefalšované kolo. Uvidíte akrobacii, tanec i šprýmy, těžké balancování na hraně rizika i lehké taneční kroky.

K festivalu již neodmyslitelně patří účinkování **Katedry nonverbálního divadla**

HAMU, jejíž studenti a pedagogové i letos uvedou novou pestrou show krátkých skečů a výstupů, připravenou přímo pro kolínský festival.

Závěr jubilejního ročníku festivalu bude patřit **V.O.S.A. Theatre** a jejich unikátní instalaci propojující svět divadelního a výtvarného umění s moderními technologiemi. Svítící obyvatelé podmořského světa rozsvěcuje

Konkurz / Losers Cirque Company / foto: Miloš Šádek

6,5 km optických vláken a 3 500 LED světél. Z hloubi oceánu se vydali objevovat svět...

Jste srdečně zváni do světa zázračného divadla, nevšedních zážitků a radosti – festival **GASPARÁDA 2021** v Kolíně!

Jitka Hermová,

Odbor školství, kultury a sportu MěÚ Kolín

KOLÍNSKÉ KULTURNÍ LÉTO 2021

kolín

LETNÍ KINO

park u Ztracené uličky
od 15. 5. do 15. 9.
www.kino99.cz

8. 8. / 17.00 h
Krnachov uličky

CHARIFEST
THE COUNTRIES,
HOP TROP

29. 8. / 17.00 h
Karlovo náměstí

POSVÍCENÍ
BOMBARĐÁK, MDO MĚSTSKÉ
HUDBY F. KMOCHA

Vstupné na koncerty **ZDARMA**
Občerstvení zajištěno
Změna programu vyhrazena
Sledujte www.mukolin.cz

22. 8. / 17.00 h

Bartolomějské návrší (při nepřiznivém počasí se akce uskuteční v kolínské synagoze)

**CZECH
PHILHARMONIC
JAZZ BAND**

12. 9. / 18.00 h
Karlovo náměstí

**LAZY BRASS,
MARTYHO BANDA,
JELEN**

KRONIKA JINAK

Brněnské nakladatelství BizBooks ve společnosti Albatros Media postupně vydává knihy, v nichž shrnuje, co se stalo důležitého či zajímavého vždy během jednoho konkrétního roku. Nečekejte popis historických událostí, jedná se spíše o mozaiku drobných zajímavostí a postřehů z každodenního života. Většina informací se týká České republiky, respektive bývalého Československa, ale najdeme zde zprávy i ze světa.

Já jsem například v knize **Můj rok 1970** autorky Jarmily Frejtichové zjistila, že v roce mého narození byla poprvé vydána moje oblíbená kniha Jonathan Livingston Racek od Richarda Bacha, byl natočen skvělý film Malý velký muž s Dustinem Hoffmanem a ČST zahájila vysílání druhého programu. Pod peruánskou horou Huascarán došlo ke tragédii, zemětřesení uvolnilo lavinu ledu a kamení, která zasypala základní tábor, kde zahynulo všech čtrnáct členů československé expedice. Byla rozpuštěna skautská organizace Junák a 4. prosince spadl Král smrků v Boubínském pralese.

V roce 1970 mimo jiné vznikla i nová slova, jako například hypermarket, punk rock, skate park... A v srpnu, kdy jsem se narodila, odstartovala sovětská sonda Veněra 7, první družice, která pak úspěšně odvysílala data z povrchu jiné planety.

Pokud i vás zajímá, co „převratného“ se událo v konkrétním roce, určitě si z již vydaných knih vyberete – všechny najdete v kolínské knihovně.

Libuše Vodičková

BUEN CAMINO

Být poutníkem, vydat se na neznámou cestu, celé dny šlapat s nejistotou, kde budu ten den spát, ale nakonec najít cíl. Sen vydat se na pouť, dokázat se vzdát pohodlí proto, abychom na konci našli třeba sami sebe, uvědomili si své hodnoty. To je jeden z hlavních motivů, proč se řada lidí na takovou cestu vydává.

Spisovatelka Alena Ježková se rozhodla vyrazit dokonce třikrát. Své očistné výpravy do Santiaga de Compostela k ostatkům sv. Jakuba, cíle tradiční svatojakubské cesty, popsala v knize **Poutnice – tři cesty do Santiaga**. A proč tři cesty? Tras, jak se dostat do Santiaga, je dvanáct. Mají pevně stanovená jména podle toho, odkud vyrážíte. Alena Ježková absolvovala cestu (camino) severní, portugalskou a francouzskou. Putovala po tradičních žlutých značkách – mušlicích hřebenkách, přespávala v albergue – poutnických ubytovnách, kde získávala razítka do credencialu, poutnického pasu.

Každou cestu autorka prošla v jiném ročním období, první s přáteli, další už sama. Každá cesta jí přinesla jiné zkušenosti, ale to podstatné se opakovalo – stát se poutníkem totiž znamená návrat k základním lidským potřebám a vede to k nesmírné pokoře. Od té doby, kdy vstanete, přemýšlíte jen nad tím, jak vystačit s vodou, kde se najíst a kde složit hlavu. Pouť vás zbaví strachů a bloků. Uvědomíte si, že nic není nemožné, stačí jen chtít. Kniha je čtivá, plná fotografií a mapek. Určitě inspirující. Třeba i pro vás. Tak tedy: „Buen camino! Šťastnou cestu.“

Hana Morová

STALKER „50“

Sci-fi knihy stárnou rychle. Jednou z výjimek je slavná novela **Piknik u cesty** z pera Arkadije a Borise Strugackých. Její čístopis byl dokončen před padesáti lety, v listopadu 1971. O rok později byl otištěn v leningradském literárním časopisu Aurora a u nás vyšel poprvé roku 1974 a potom ještě v osmdesátých letech. Nakladatelství Triton, které o odkaz Strugackých příkladně pečuje, vydalo pak knihu ještě třikrát pod názvem **Stalker** a letos nečekaně opět s původním názvem v novém překladu Konstantina Šindeláře!

Knihy Strugackých, ve své době nejznámějších představitelů východoevropské sci-fi, v sobě mají zvláštní poetiku, ukovanou pod perlíkem sovětské totality, oddechový žánr u nich nabyt zvláštní závažnosti. Přítomná je náznakovost a práce se symboly, jinotaje, kafkárna, morální dilemata, sociální rozměr. Něco z jejich odkazu najdeme u současníků Sergeje Lukjaněnka či Dmitrije Gluchovského.

Piknik u cesty má v bibliografii bratrů zvláštní postavení. Je stručný, má spád a představa, že čtenáři není třeba vše dovysvětlovat, je velmi osvěživá. Cigára, pálenka a osudem zbitý hlavní hrdina, vše je zde velmi ruské a životu nebezpečná zóna, v které zanechali artefakty nejasného účelu mimozemšťanů, dokonce uhrančivá.

Městská knihovna v Kolíně má ve svém fondu všechny důležité knihy Strugackých, nicméně **Stalker** je pro první seznámení s ruskou sci-fi klasikou ideální.

(Psáno k třicátému výročí úmrtí Arkadije Strugackého)

Vladimír Sládek

KDE SE UKRÝVAL LOUPEŽNÍK KOVAŘÍK

V dominantní poloze nad říčkou Bečvárkou je z dálky viditelný kostel svatého Václava v Žabonosech. Patří k jedněm z nejstarších a nejpozoruhodnějších památek Kolínska, protože jeho historie se začíná psát před více než tisíci lety.

Na domnělém slavníkovském hradišti (jeho existence ovšem nebyla prokázána žádným archeologickým průzkumem) vznikl nejstarší kostel ještě před vyvrácením Libice, tedy ve druhé polovině 10. století. Byla to tehdy jen malá obdélná stavba otonského typu, ukončená apsidou, která ještě nemá se současnou svatyní pranic společného. Jelikož v raném středověku hrály Žabonosy nějakou, zatím nám neznámou roli, byl kostelík počátkem 11. století rozšířen na románskou trojlodní baziliku, jaké v té době vznikaly jen v blízkosti panovnického dvora. Za neznámých okolností ale tato stavba po 150 letech své existence, někdy kolem roku 1150, zanikla.

Opuštěné místo ovšem naše předky z nějakých příčin stále přitahovalo. Na konci 12. století totiž vznikl na zbořeništi zcela nový románský kostel, který je již základem toho současného. Na konci 13. století byl pozdě románsky přestavěn a rozšířen o věž, která měla být podle původního projektu ozdobena parádní otevřenou arkádou v přízemí. Následovaly ještě gotické úpravy v 80. letech

14. století za pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna a nakonec barokní přestavba v roce 1721, která mu dala finální podobu, v jaké ho známe dnes. Kostel měl štěstí. V letech 2008–10 proběhla jeho generální rekonstrukce a v září téhož roku ho navštívil Mons. Dominik Duka OP, arcibiskup pražský, metropolit a primas český, který požehnal jeho novému zvonu.

Když se rozhlédnete po interiéru, do oka vám hned padne románská panská tribuna v západní části (dnes hudební kruchta), podepřená šroubovým (tordovaným) sloupkem s krychlovou hlavicí a patkou pod úrovní podlahy. Sloupek je opatřen čtyřmi náběžnými štítky, z nichž východní je ozdoben sovou s otevřenými očima, symbolem císaře římsko-německé říše Oty III. (980–1002). Proč? To je záhada, která nemá vysvětlení. Každopádně tento sloupek z žabonoského kostela spolehlivě najdete ve všech učebnicích dějin architektury. Na tribunu vede v tloušťce zdiva věže schodiště, opatřené štěrbinovým okénkem.

Pod tribunou se v kostelní lodi nachá-

zejí dva velmi vzácné renesanční náhrobníky místní vrchnosti, která měla v kostele své pohřebiště. Ten menší je z bílého mramoru a náleží Janu Hornáteckému z Dobročovic († 27. 4. 1573), který zemřel v dětském věku. Na náhrobníku je zobrazen v dlouhých šatech s hlavou spočívající na polštáři se čtyřmi střapci. Na protější stěně je pozoruhodný manýristický náhrobník z červeného mramoru, patřící rytíři Mikuláši Přebozskému z Přeboz († 25. 12. 1612), majiteli tvrze v nedalekých Přebozech. Ten je také na náhrobníku zobrazen v plné zbroji.

Na jaře roku 1798 se v kostelní věži ukrýval známý loupežník Jan Vojta z Jindic, kterému se v kraji přezdívalo Kovařík. Ten byl totiž za zlodějnou odsouzen k žaláři na Špilberku, odkud se mu ale podařilo prchnout, takže se musel skrývat. Svobody si ale dlouho neužil, na Tři krále roku 1799 byl lapen a trest mu byl zvýšen na 20 let tvrdého žaláře.

*text a foto: Roman Šulc
www.cestyapamatky.cz*

Do Žabonos se můžete vydat po značené Středočeské ovocné stezce, která spojuje Křechoň s Českým Brodem. „Kromě památek vás zavede i k významným ovocnářům našeho kraje,“ dodává Kateřina Hejduková, projektová manažerka MAS Podlipansko.

CO PSAL, V TO VĚŘIL

Josef Kryštof Winter

* 15. 2. 1870 Sokolov

† 10. 7. 1951 Kolín

Budoucí ředitel kůru, hudebník, dirigent, zpěvák a skladatel Josef Winter vstoupil do života jako outsider. Byl nemanželským synem Anny Winterové, dcery sokolovského soustružníka Antonína Wintera a Barbory Zürchauerové. Naštěstí záhy získal příznivce Kryštofa Karnolla, lékárníka v Kralovicích u Plzně, který zásadně ovlivnil jeho další životní osudy. Karnoll byl samoukem ve hře na harmonium a měl v oblibě chrámovou hudbu. Přátelil se také s Franzem X. Wittem, dr. h. c., reformátorem německé církevní hudby. Karnoll později vstoupil do Jednoty cyrilské, usilující o zvýšení úrovně chrámové hudby, a svému adoptivnímu synovi již v dětském věku vštípil lásku k ní. Počátky hudební výchovy mladého Wintera převzal kralovický řídicí učitel Václav Veselý.

V roce 1882 přesídlil lékárník Karnoll s rodinou do Mladé Boleslavi, kde Winter studoval na nižším gymnáziu (1882–1886). Mladoboleslavský ředitel kůru František Hruška, který byl jedním z průkopníků reformy církevní hudby v Čechách, ho připravil k přijetí na pražskou varhanickou školu. Ale už předtím Winter v patnácti letech sloužil svou první mši k uctění svatého Josefa, která byla ředitelem Hruškou provedena na tamním kůru.

Varhanickou školu, kde byl ředitelem František Zdeněk Skuherský a mezi vyučujícími působil např. Karel Stecker, absolvoval s vyznamenáním (1886–1889). Za studií praktikoval na dvou pražských kůrech. Uplat-

nil se na nich zejména jako zpěvák, jeho hlas vyspěl ve zvučný baryton, ale i jako varhaník a dirigent. Zároveň studoval klavírní hru u Zdeňka Fibicha, od něhož získal cenné pokyny ke skladbě a instrumentaci. Po studiích se stal varhaníkem při děkanském chrámu v Mladé Boleslavi za ředitele kůru Josefa C. Sychry. Vedle toho se účastnil mladoboleslavského hudebního života jako pianista, učitel hudby i zpěvák.

Roku 1894 složil státní zkoušku ze zpěvu, varhan a klavíru s vyznamenáním. V této době se rozhodl odejít z Kolína ředitel kůru Norbert Kubát. Josef Winter se přihlásil do konkursu

a v únoru následujícího roku 1895 ho obecní zastupitelstvo v souhlasu s děkanem P. Františkem Růžičkou ustanovilo ředitelem kůru a varhaníkem při chrámu sv. Bartoloměje. Uvádí se, že o toto místo se patrně na přelomu let 1891 a 1892 neúspěšně ucházel i František Kmoch, který sice získal několikaletou praxi ve hře na varhany při bohoslužbách pro studenty kolínského reálky v kostele Nejsvětější Trojice, ale nedisponoval odborným hudebním vzděláním a jeho naturel kapelníka sokolské hudby neodpovídal představám o řediteli zdejšího kůru.

Winter si svědomitě plnil ředitelské povinnosti až do roku 1942 a povzněl úroveň sboru u sv. Bartoloměje, s nímž nastudoval mnohá umělecky náročná díla. Věnoval se také vlastní skladatelské činnosti především v oboru chrámové hudby. Současně se zabýval též světskou hudbou. Ujal se vedení zpěvác- kých spolků Dobroslav a Dobromila, zřídil si vlastní hudební a pěveckou školu (k jeho žákům patřil mj. skladatel Alfréd M. Jelínek a klavírní virtuos Otakar Vondrovic) a stal se zakládajícím členem a prvním dirigentem Kolínského filharmonie (1905–1911). I v dalších letech se účastnil přípravy řady hudebních představení, zasloužil se např. o uvedení Dvořákovy skladby Stabat Mater či inscenoval ochotnická představení Smetanových oper.

PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D
foto: archiv Ladislav Jouza

Setkání Josefa Wintera (uprostřed) se skladatelem a kritikem Josefem Bohuslavem Foerstem, jeho přítelem (vlevo). Přihlíží Winterova druhá manželka Františka, roz. Burešová, 1943.

Chrám sv. Bartoloměje v Kolíně od jihozápadu, poč. 20. století

KRUŠTÍKOVSKÁ KOMUNITNÍ ZAHRADA

Miloslav Vrbský (34) je předsedou spolku Kruštík, který jen pár kroků od věže Vodárny provozuje první kolínskou komunitní zahradu. S úsměvem o sobě říká, že je introvertem bez vůdčích schopností: „... ale nějak spytlíkovat jsem to musel.“

Vrbskému se povedlo vyjednat pro zahradu pozemek o rozloze dva a půl tisíce metrů. Majitelka ho poskytla spolku za symbolický nájem. Místo má krásnou polohu, nedaleko vodárenské věže, jen pár kroků přes ulici Míru. Díky dotaci z radnice se podařilo polovinu plochy oplotit, pořídit buňku na nářadí a sekačku. V další fázi se objevily nově vysazené keře, kadibudka, ohniště a deset malinkých členských záhonků. „*Náš patří k těm zarostlým, na ten se ani neříkáte,*“ stydí se předseda. Kruštík spojuje lidi z různých generací, kteří by se jinak nepotkali. Komunita není uzavřená, smyslem je, aby další zájemci mohli přicházet a přidávat se. Mezi zhruba třiceti návštěvníky zahrady převažují rodiny s dětmi. Okolo ohniště a záhonků se vytvořila přátelství zřejmě důležitější než okurky.

Jak se člověk stane zakladatelem komunitní zahrady? „*Vyrůstal jsem na samotě, ve starém mlýně v Paběnicích. Naši měli koně a táta si plnil své rančerské sny. Já běhal po lese a od těch dob mě příroda baví. Zemědělcem jsem ale nikdy nebyl,*“ svěruje se Miloslav Vrbský. Nepatří k radikálním ochráncům přírody, spíše k těm, kteří by chtěli začít u sebe a trochu se uskromnit. „*Zdravý rozum, pohled do budoucna a rovnováha,*“ to jsou slova z jeho slovníku. Vnímá, že lidé ztrácejí kontakt s přírodou. „*Žijeme na Zemi na šlupičce hlíny, musíme se*

Kolínská komunitní zahrada při pohledu z terasy Vodárny

naučit s přírodou spolupracovat. Každý, kdo si zkusí sám vypěstovat rajče a trochu se povrtá v záhonku, může něco z toho pochopit.“

Miloslav Vrbský. Muž, který stojí za vznikem první kolínské komunitní zahrady.

Pracovat pro komunitu připadá Vrbskému normální. Tak by to mělo být, každý alespoň trochu. „*Když to dokážu já, který jsem sotva prolezl školu, tak to dokáže každý.*“ I proto se mu líbí všechny iniciativy, které jsou v Kolíně vidět – od Blešáku na vzduchu, přes Kolínský okrašlovací spolek až po Otevřenou ulici.

„Tuším, co je za tím práce, a vím, jak je důležité najít si svoji parketu.“

Kruštík nazvaný podle nejvzácnější polabské orchideje začínal jako parta lidí, která čistila od odpadků sráz nad rybníkem Peklo i další černé skládky podél Pekelského potoka. Nebyly to jen drobnosti, na největších úklidech se sešlo až třicet lidí. „*Odpad odvázel švagrův nákladák a někdy musel jet i se dvěma fůrami.*“

Zahrada pod vodárnou slouží členům komunity už víc než dva roky, nicméně Kruštík jede kvůli covidové době na čtvrt plynu. „*Všechny akce jsme zrušili, na zahradní slavnost pozveme Kolíňáky až příští rok.*“ Zahrada teprve získává svou formu, na první pohled je zřejmé, že se nesnaží být vumělkovanou plochou s nízkým pokosem. Časem se objeví zákoutí a možná i tajemná místa. Keříky černého rybízu, z kterých si děti mohou uždibovat, jsou zatím největšími dřevinami na pozemku.

Miloslav Vrbský je svým založením rodinný typ. V listopadu by se mu měl narodit druhý kluk, letos rozjíždí živnost jako elektrikář a čas se pro něj stal vzácnou komoditou. Práce, rodina, občas turistický víkendový výlet... Komunitní zahradu však neopustí, vždyť i ona je svým způsobem jeho dítětem. Jak se bude dál rozvíjet, je těžké odhadnout, ale spíše to bude nenápadně a bez velkého křiku. Možná se vize komunitních zahrad rozšíří i do jiných částí Kolína. „*Byla za mnou dvojice, která by chtěla podobnou zahradu zřídit někde na Zálabí,*“ říká. „*Držím jim palce.*“

Vladimír Sládek

Z komunitní zahrady je to na vyhlídku k Vodárně jen pár kroků

4. 8. Otevřená ulice

Od 17 h v parku Komenského. Hudba Alfik & KruppEssen, divadlo Mikro-tatro pro děti.

6. 8. Válka v krajcích

Projekt „Válka v krajcích – bitva u Kolína 1757“ je připomínkou střetu císařských a pruských vojsk v bitvě u Kolína z 18. června roku 1757. Program vzpomínkových akcí u příležitosti 264. výročí bitvy u Kolína je rozdělen do tří dnů. V pátek 6. 8. v Nové Vsi, v sobotu na Křechoři bude od 14 h průvod vojska obcí k památníku, položení věnců, čestné salvy. Od 16.30 h bitevní ukázka „*Když u Kolína hořely vesnice*“, od 20.30 h noční dělostřelecké salvy. V neděli od 10 h pietní akt v Lošanech.

7. 8. Řemeslné pohádkové léto – kovář

Poznávání tradičních řemesel zábavnou formou a čtení tematických pohádek v malebném areálu Muzea lidových staveb v Kouřimi. 10–18 h.

7. 8. Řemeslné pohádkové léto – včelař

Muzeum lidových staveb v Kouřimi. 10–18 h.

11. 8. Otevřená ulice

Od 17 h v parku Komenského. Hudba Letenský Dixieland.

18. 8. Otevřená ulice

Od 17 h v parku Komenského. Hudba Radio Hot Club Praha, divadlo Mikro-tatro pro děti.

22. 8. Czech Philharmonic Jazz Band

Koncert. Od 17 h na Bartolomějském návrší.

25. 8. Otevřená ulice

Od 17 h v parku Komenského. Hudba Simeon Simenez (Koryto sound system).

26.-30. 8. Kolínské posvícení

Pouťové atrakce u Starých lázní.

28. 8. Plavecký memoriál Hany Greenfieldové

IV. ročník závodů v plavání na řece Labi navazuje na tradici plavání v třicátých letech minulého století. Startovní činí 200 Kč (žactvo 150 Kč). Plave se na tratích 1 km, 3 km, 5 km, 10 km. Právě nejdelší tratí se v 10 h startuje. Pro veřejnost je připravena trať na 500 metrů, startuje ve 13.10 h. Slavnostní zahájení akce ve 13 h.

28. 8. Blešák na trhu

Vitáni jsou místní tvůrci, umělci, podniky a neziskovky. Bleší trh je zaměřen hlavně na soukromé osoby. Pokud chcete prodávat něco, v čem podnikáte, ozvěte se na e-mail: blesaknavzduchu@gmail.com. Akce proběhne od 9.30 do 12.30 h, park Komenského.

30. 8. Posvícenský trh

Od 6 do 16 h na Karlově náměstí

24. 8. Prohlídka na Gruntě

Městská knihovna Kolín zve 24. srpna na komentovanou prohlídku kostela. Sraz v 9.30 u knihovny (Husova 69) nebo v 9.50 h na autobusovém nádraží. Vstupné dobrovolné. Odjezd z Grunty autobusem ve 12.28 h, příjezd do Kolína v 12:43 h.

4. 9. Závodů dračích lodí

XV. ročník závodů „O putovní pohár starosty města Kolína“ startuje v 10 h na Kmochově ostrově. Jedna dračí loď, dvacet pádlujících, kormidelník a rytmus udávající bubeník.

13. 9. Pietní akt Václava Morávka

Od 14 hodin před budovou Obchodní akademie v Kutnohorské ulici.

14. 9. Putování do Hánína

Výlet s Městskou knihovnou Kolín. Sraz v 8.30 h u knihovny (Husova 69). Společný odjezd autobusem č. 3 v 8:45 h ze Zálabí, předpokládaný konec do dvanácti hodin.

15. 9. Otevřená ulice

Od 17 h Na Vinici. Hudba Kronos Combo.

21. 9. Po stopách stolpersteinů

Průvodcem bude PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D. Pořádá Městská knihovna Kolín, sraz u knihovny v 9.30 h.

25. 9. Vinný košť

Už počtvrté se promění Karlovo náměstí

na degustační festival vín vinařství z Čech a Moravy. V sobotu 25. září od 11 do 22 h.

29. 9. Čaj o páté

Ochutnávka čajů a povídání o knihách s Jitkou Platzerovou. Pobočka Městské knihovny na sídlišti v Benšově ulici, 17 – 18 h. Přihlášky a bližší informace na čísle 776 031 835.

Sladkosti na Kolínsku

Z historie výroby čokolády, cukrovinek a kávových náhražek, 3. 12. 2020 – 31. 10. 2021, Veigertovský dům.

Umění ve službách reklamy

Užitá grafika na Kolínsku, 16. 12. 2020 – 7. 11. 2021, Červinkovský dům.

Nejen nepřátelé / Staří Řekové a jejich sousedé

Do 31. 12. v Dvořákově muzeu pravěku, Brandlova ulice.

Muzejní prázdninové čtení a tvoření

- 28. 7. a 4. 8. Tajemství kolínských draků a další pověsti.
- 11., 18. a 25. 8. Lichožrouti aneb ponožky stokrát jinak.

Místo konání: Červinkovský dům, Brandlova 27, Kolín (proti kostelu sv. Bartoloměje), od 10 do 16 h. Vstupné 30 Kč pro návštěvníka od 3 do 99 let.

Od září začnou probíhat opět projektce Seniorbio a Babybio za zvýhodněné vstupné.

DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ ★ EUROPEAN HERITAGE DAYS

2021

KOLÍN a okolí 11.–19. září 2021

Kolín

Bartolomějské návrší:

chrám sv. Bartoloměje, kostnice, zvonice, stará farní škola, parkány Brandlova ul., Kolín

11. 9. 10.00–17.00 hod.*

Vstupné: symbolické vstupné 1 Kč

* Chrám sv. Bartoloměje (prohlídky se konají v 10.00, 11.00, 14.00, 15.00 a 16.00 hodin), kostnice (prohlídky se konají v 10.00, 10.30, 11.00, 11.30, 13.00, 13.30, 14.00, 14.30, 15.00, 15.30, 16.00, 16.30 hodin), zvonice (kapacita je omezena max. počtem 20 návštěvníků)

Doprovodná akce:

13. 9. | 16.00 Prohlídka chrámu sv. Bartoloměje s výkladem.

Synagoga

Na Hradbách 157, Kolín

12. 9. 9.00–16.00 hod.

19. 9. 9.00–17.00 hod.

Vstupné: zdarma

Doprovodná akce:

19. 9. | 10.00 Synagoga a židovské ghetto, starý židovský hřbitov – prohlídka s výkladem. Sraz na adrese Brandlova 27.

Veigertovský dům

Karlovo náměstí 8, Kolín

11. 9. 10.00–17.00 hod.

Vstupné: symbolické vstupné 1 Kč

Doprovodná akce:

11. 9. | 16.00 Komentovaná prohlídka výstavy Sladkosti na Kolínsku.

Červinkovský dům

Brandlova 27, Kolín

11. 9. 10.00–17.00 hod.

Vstupné: symbolické vstupné 1 Kč

Doprovodná akce:

12. 9. | 14.00 Komentovaná prohlídka výstavy Umění ve službách reklamy

Nová farní škola – Dvořákovo muzeum pravěku

Brandlova 35, Kolín

11. 9. 10.00–17.00 hod.

Vstupné: symbolické vstupné 1 Kč

Vodárna Kolín

Ulice Míru, Kolín

12. 9. 9.00–18.00 hod.

18. 9. 9.00–18.00 hod.

Vstupné: zdarma

Kapucínský kostel Nejsvětější Trojice

Kutnohorská 26, Kolín

12. 9. 14.00–17.00 hod.

Vstupné: zdarma

Kostel sv. Jana Křtitele

Sladkovského ul., Kolín

12. 9. 8.00–17.00 hod.

Vstupné: zdarma

Doprovodná akce:

11. 9. | 14.00 Prohlídka s výkladem.

Husův sbor Církve československé husitské

Husovo nám. 273, Kolín

12. 9. 12.00–18.00 hod.

19. 9. 12.00–18.00 hod.

Vstupné: zdarma

Kostel Českobratrské církve evangelické

Politických vězňů 560, Kolín

18. 9. 14.00–17.00 hod.

Vstupné: zdarma

Doprovodná akce:

18. 9. | 14.00 koncert komorního souboru Collegium musicum.

Starý židovský hřbitov

Kmochova ul., Kolín

19. 9. 10.00–16.00 hod.

Vstupné: zdarma

Doprovodná akce:

19. 9. | 10.00 Synagoga a židovské ghetto, starý židovský hřbitov – prohlídka s výkladem. Sraz na adrese Brandlova 27.

Nový židovský hřbitov

Veltrubská ul., Kolín

19. 9. 10.00–16.00 hod.

Vstupné: zdarma

Věž Práčovna a zálabská Skála

Na Skále, Kolín

12. 9. 10.00–16.00 hod.

18. 9. 10.00–17.00 hod.

Vstupné: zdarma

Radnice

Karlovo náměstí 78, Kolín 1

Doprovodná akce:

19. 9. | 10.00–12.00 hod.

Den otevřených dveří.

Vstupné: zdarma

Grunta

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

11. 9. 13.00–16.00 hod.

Vstupné: zdarma

Hradenín

Tvrz

Doprovodná akce:

18. 9. | 14.00 Prohlídka s výkladem.

Vstupné: symbolické vstupné 1 Kč

Třebovle

Kostel sv. Bartoloměje

Doprovodná akce:

18. 9. | 10.00 Prohlídka s výkladem.

Vstupné: symbolické vstupné 1 Kč

Doprovodné akce

Kostel sv. Jana Křtitele

Prohlídka s výkladem.

11. 9. | 14.00 hod. | vstupné: zdarma

Veigertovský dům

Komentovaná prohlídka výstavy Sladkosti na Kolínsku.

11. 9. | 16.00 hod. | vstupné: 1 Kč

Červinkovský dům

Komentovaná prohlídka výstavy Umění ve službách reklamy.

12. 9. | 14.00 hod. | vstupné: 1 Kč

Chrám sv. Bartoloměje

Prohlídka s výkladem.

13. 9. | 16.00 hod. | vstupné: 1 Kč

Městské opevnění

Prohlídka s výkladem.

14. 9. | 16.00 hod. | vstupné: zdarma

Sraz na nádvoří kolínského zámku.

Pokládání nových kamenů zmizelých

17. 9. | 10.00 hod. | vstupné: zdarma

Sraz před radnicí na Karlově náměstí v 10.00 hod. Kameny budou postupně pokládány na místech Karlovo náměstí 88, Pražská 50, Kmochova 248, Škodova 259. Kameny zmizelých budou pokládat žáci SOŠ stavební a SOU stavební Kolín.

Třebovle – kostel sv. Bartoloměje

Prohlídka s výkladem.

18. 9. | 10.00 hod. | vstupné: zdarma

Hradenín – tvrz

Prohlídka s výkladem.

18. 9. | 14.00 hod. | vstupné: 1 Kč

Kostel Českobratrské církve evangelické

Koncert Collegium musicum.

18. 9. | 14.00 hod. | vstupné: zdarma

Radnice

Den otevřených dveří.

19. 9. | 10.00–12.00 | vstupné: zdarma

Synagoga a židovské ghetto, starý židovský hřbitov

Prohlídka s výkladem.

19. 9. | 10.00 hod. | vstupné: zdarma

Sraz na adrese Brandlova 27.

Informace:

Turistické informační centrum v Kolíně, tel.: 311 510 566

Kompletní program na: www.historickasidla.cz

MĚSTSKÉ
DIVADLO
KOLÍN

ZÁŘÍ

7. 9. | úterý | 19 hod. | pronájem

Mr. Muzikál 2020 Koncert Radima Schwaba

10. 9. | pátek | 19 hod. | Divadelní klub SCAPINO
Šmoldas & Šmoldas

Ivo Šmoldas - známý glosátor, humorista a komentátor vystoupí se svým synem Liborem, předním českým jazzovým kytaristou s bohatými mezinárodními zkušenostmi. Můžete se těšit na originální vtipné povídky prokládané hudebními vstupy brilantní jazzové kytary, dojde i na otázky z publika.

Ivo Šmoldas - řeč, Libor Šmoldas - kytara

14. 9. | úterý | 19 hod. | Divadelní klub SCAPINO

Ivan Hlas Trio **vyprodáno**

Pro někoho je Ivan Hlas bílý indiánský náčelník, pro někoho spíš poslední pražský bohém, ale v každém případě zůstává originálním muzikantem, který se rád vrací k dobám, kdy hrál v hospodě na proslulé Hanspaulce. Držitel dvou cen Akademie populární hudby, zpěvák, textař, skladatel, autor řady hitů, jako např. Malagelo, Karlín, Aranka umí hula hop, Miláčku, vrať se...aj., spolu s excelentními muzikanty - kytaristou Norbim Kováčsem a violoncellistou Jaroslavem Olinem Nejezchlebou v Triu. Je víc než jasné, že se budete večer v klubu Scapino královsky bavit a ozvěny z koncertu ve vás budou ještě nějaký čas rezonovat.

Ivan Hlas - zpěv, kytara,
Jaroslav „Olin“ Nejezchleba - violoncello,
Norbi Kováčz - kytara, zpěv

21. 9. | úterý | 19 hod. | HLAVNÍ SCÉNA

Hradištan a Javory **vyprodáno**

Jiří Pavlica, Hradištan & Hana a Petr Ulrychovi, Javory Beat na jednom podiu.

Není třeba zdůrazňovat, že obě tato tělesa patří mezi stálice české hudební scény. Svými písněmi přinášejí radost posluchačům už více než padesát let a za tu dobu s nimi spolupracovala řada hudebníků a zpěváků. Jiří Pavlica, který dnes stojí v čele Hradištanu, byl dokonce po nějakou dobu členem skupiny Javory. Ale existují další svorníky, především je to charakter a obsah písní, dále jejich melodika a inspirační zdroje a v neposlední řadě je to také lidský aspekt - vlídný a upřímný přístup k posluchačům. Možná právě proto se obě kapely rozhodly zrealizovat několik společných koncertů se speciálním programem, ve kterém se představí nejen samostatně, ale také ve společné části, kde zazní nové písně i nová hudební aranžmá.

22. 9. | středa | 19 hod. | skupina M

Mindgame - Líbezné vyhlídky

A. Horowitz

„Čistokrevný thriller při němž zapomenete dýchat!“ Když se spisovatel Mark Styler pokusí získat rozhovor se známým sériovým vrahem, netuší do čeho se v sanatoriu Líbezné vyhlídky namočil... Hrají: M. Etzler, P. Halberstadt, G. Míčová

Stage art Brno

**POD STUDIOVÁ SCÉNA
TOČNOU** DIVADLA KOLÍN

17. 5. - 22. 9.

MICHAL MATZENAUER
písmo - znaky /obrazy, kresby

GALERIE
MĚSTA
KOLÍNA

23. 6. - 18. 9. / **ONDŘEJ KOPAL** / OBRAZY

30. 9. - 30. 12. / **ALEŠ RŮŽIČKA** / OBRAZY

23. 9. | čtvrtek | 19 hod. | HLAVNÍ SCÉNA

Koncert AOI TRIO (Japan)

Triumfální virtuozita s mladistvou vášní ze země vycházejícího slunce. V rámci 30. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Mladá Praha představíme na jevišti kolínského divadla vynikající hudební soubor, ověnčený mnoha mezinárodními úspěchy - Aoi Trio z Japonska. Aoi Trio bylo založeno v roce 2016 ve složení Kyoko Ogawa (housle), Yu Ito (violoncello) a Kosuke Akimoto (klavír). Absolvovali Tokijskou univerzitu umění a dva roky studovali na renomované Hudební Akademii Suntory Hall (Tokio). Od té doby se zúčastnili řady koncertů v Japonsku a Evropě. Jejich největším úspěchem je vítězství v mezinárodní hudební soutěži ARD v Mnichově v roce 2018.

24. 9. | pátek | 19 hod. | skupina B

Audience u královny | P. Morgan

Vtipná i dojemná hra o monarchii v moderním světě. Britská královna Alžběta II. jeden den v týdnu přijímá své premiéry ke konzultacím. Každý z dvanácti předsedů vlády si během těchto schůzek ujasňuje své postoje a často se zpovídá i ze svých pochyb a problémů. Svět se za šedesát let, co Alžběta II. dává v Buckinghamském paláci audience, změnil. Politici přicházejí a odcházejí, královna však zůstává, připravena pozdravit svého příštího premiéra...

Východočeské divadlo Pardubice

30. 9. | čtvrtek | 19 hod. | skupina C

Milionový údržbář | E. Assous

Situační komedie o bývalém partnerském páru, kdy manžel hledá práci u své ex a musí přijmout místo údržbáře, přestože od ní odcházel jako cynický podnikatel... a jeho nová šéfová mu to rozhodně neulehčí...

Hrají: P. Nárožný, V. Freimanová, V. Fridrich,
L. Zedníčková a další

Agentura Harlekýn Praha

**PŘEDPRODEJ
VSTUPENEK**

PO – PÁ 8–16 hodin

731 478 419

msd.kolin@volny.cz

Po roce máte před sebou opět program našeho kulturního stánku. Za minulé období se toho v kultuře odehrálo strašně moc a v podstatě přestala existovat. Jak onen bájný pták Fenix vstáváme teď z virového popela a jen doufáme, že se obdobná situace už nikdy nevrátí. Sledujte prosím naše webové stránky, nevíme, co další dny přinesou, jaká budou hygienická či další omezení. My doufáme, že se svět vrátí k normálu, ale kdo to ví? Děkujeme za vaši přízeň a těšíme se na vás, vždyť to vše děláme především pro vás.

9. 9., čtvrtek, 19 h, terasy za MSD

VOJTA KIDÁK TOMÁŠKO

Recitál trampského písničkáře, který napsal více než dvě stě padesát písní, z nichž třeba Toulavej, Nebe plné koní nebo Česačů bavlny bál se nejen u ohňů hrají dodnes. Vstupné: 150 Kč (předprodej), 180 Kč (v den konání)

16. 9., čtvrtek, 19 h

CAVEWOMAN – OBHAJOBA JESKYNNÍ ŽENY

Přeložené představení. Volné pokračování kultovní one man show Caveman, ale na rozdíl od předchozího mužského pohledu tentokrát z toho ženského. Vstupné: 370 Kč, sezení na číslovanych židlích

23. 9., čtvrtek, 20 h

JANA KRATOCHVÍLOVÁ & ILLUMINATI.CA

Přeložený koncert. Zpěvačka Jana Kratochvílová provokovala za minulých časů oblečením i repertoárem, pak společně s bubeníkem Jiřím Hrubešem emigrovala do Velké Británie a začala si říkat Jana Pope, Z Goddess, Zura, Heretyka, Uriel či Jasmína, pořád však zůstal vynikající hlas a stále společně s Hrubešem natáčené nové desky. Ta poslední se jmenuje Trinity a písničky z ní potěší všechny milovníky metalu, elektroniky i popu. Vstupné: 230 Kč (předprodej), 260 Kč (v den konání). Koncert k stání i sezení

12. 10., sobota, 20 h

ALKEHOL, WALDA GANG

Přeložený koncert. Dvě populární kapely, z nichž ta první nezpívá jen písničky Waldemara Matušky a ta druhá neopěvuje výhradně alkohol, se po velkém úspěchu a několika odkladech konečně opět vrací na pódium MSD. Vstupné: 400 Kč (předprodej), 450 Kč (v den konání). Koncert výhradně k stání

3. 10., neděle, 15 h

ŠTÍSTKO A POUPEŇKA, PRONÁJEM

Přeložené představení. V novém představení se tentokrát Štístko a Poupěnka společně s broučkou dostanou do pohádkového lesa.

Pomohou tam Karkulce, aby ji nesežral vlk, a také potkají Jenička a Mařenku na cestě k perníkovej chaloupce. Společně se všichni naučí zdravě papat se superhrdinou Mňamáčkem. Zazní taneční hity Hejbní kostrou a Jájájá, ale nebudou chybět ani známé a osvědčené písničky. Délka představení cca 60 minut + focení a autogramiáda. Vstupné: 195 Kč (každý bez rozdílu věku). Koncert k sezení – číslované židle

KRUH PŘÁTEL HUDBY

57. sezona/ druhá polovina

Vstupné činí 100 Kč, pro děti, studenty a na permanentku KPH je vstupné zdarma. Permanentku v ceně 400 Kč je možné zakoupit před koncertem nebo v kanceláři MSD.

12. 9., neděle, 16 h, synagoga

22. VZPOMÍNKOVÝ KONCERT, ORCHESTR ATLANTIS A SÓLISTE

Tradiční koncert na památku odsunutých Židů v režii dirigenta Orchestru Atlantis Vítězslava Podrazil a sólistů cembalistky Moniky Knoblochové a sopránistky Věry Likérové. Na programu díla Johanna Sebastiana Bacha, Viktora Ullmanna, Georga Fridricha Händela a Aladára Lašanského. Jako sólisté vystoupí Monika Knoblochová – cembalo a Věra Likérová – soprán.

14. 9., úterý, 19 h, komorní sál MSD

TOMÁŠ VRÁNA – klavírní recitál

Přeložený koncert. Nadějný muzikant hraje na klavír od tří let. Absolvoval Janáčkovu konzervatoř v Ostravě u prof. Moniky Tugendliebové a v současné době je žákem Ivana Klánského na HAMU v Praze. Je vítězem mnoha domácích soutěží a v roce 2017 se stal vítězem mezinárodní soutěže Fryderyka Chopina v Mariánských Lázních a v roce 2018 získal 1. cenu na mezinárodní soutěži Bedřicha Smetany v Plzni.

21. 9., úterý, 19 h, synagoga

ČESKÉ FILHARMONICKÉ KVARTETO

České filharmonické kvarteto vzniklo v roce 2000 z iniciativy členů České filharmonie.

Hraje ve složení: Olga Šroubová – housle, Viktor Mazáček – housle, Jiří Poslední – viola, Jakub Dvořák – violoncello

VÝSTAVY V MSD, Komorní sál

11. 9. – 21. 9., vernisáž 1. 9., středa, 18 h
SANT FRANIEL – KATARSE

Pod uměleckým jménem Sant Franiel tvoří již jedenáct let malíř pocházející z Hradce Králové. Coby samouk tráví většinu volného času v ateliéru. V současnosti žije v Praze a žije se jako patinér filmových rekvizit a malbou obrazů na zakázku. Posledních šest let se věnoval převážně postapokalyptické tematice. Maloval různé podoby distopické vize budoucnosti očima přežívajícího umělce a propojoval tak reálný strach dnešní společnosti s obrazem zničeného světa. Poslední dobou jej nejvíce inspirují výjevy Zdzisława Beksińskiego, jemuž se rozhodl vzdát poctu svou poslední sérií obrazů pod názvem „Katarse“.

22. 9. – 13. 10., vernisáž 22. 9., středa, 18 h

TOMÁŠ ŠTĚDRÝ – EMPORIUM SMRTI

Tomáš Štědrý vyrábí již několik let repliky lidských ostatků – lebky, kosti, svede i celého člověka (kostro) a dále hororové rekvizity pro filmové produkce, metal festivaly, divadla, tatéry, únikové hry atd. „Pohled na mé rekvizity nebývá nijak hezký, naopak spíše extrémně odpuzivý. Kdekdo vyrábí hezké a barevné věci, ale já si zvolil cestu mrtvolné šedi a hnusu,“ říká k tomu s úsměvem. Vlastní e-shop s produkty human skull replica a jeho výrobky mají své zákazníky téměř po celé Evropě. Spolupracuje i s komunitou Junktown, kde má skvělé možnosti pro realizaci rekvizit a výsledků své práce. Ukázky naleznete na www.freddy-design.cz. V MSD poprvé představí své dílo širší tuzemské veřejnosti.

11. 9., sobota, 7. 30 h

Setkání sběratelů

Vstupné: 10 Kč, pronájem stolu: 25 Kč

Další termíny: 9. 10., 6. 11., 11. 12. 2021

Pozn. vstupenky na všechny přeložené koncerty zůstávají v platnosti.

MUZEJNÍ PRÁZDNINOVÉ ČTENÍ A TVOŘENÍ

Na co se můžete těšit?
Na čtení z knížek regionálních autorů, výtvarné dílny, tvůrčí a herní aktivity.

7. 14. a 21. července
Cestovaci pohádky Evy Beštákové

28. července, 4. srpna
Tajemství kolínských draků a další pověsti

11. 18. a 25. srpna
Lichožrouti aneb ponožku stokrát jinak

Kde?
Červinkovský dům, Brandlova 27, Kolín

Kdy? vždy ve středu
7. 14. 21. a 28. července
4. 11. 18. a 25. srpna

V kolik hodin?
v 10.00 - 16.00

Cena?
20 Kč pro návštěvníky od 3 do 99 let

Více na www.muzeumdetem.cz/pro-verejnost/muzeum-kolin/
Info na tel.: 702 194 297

Tužická sbírka Kutnohorsko a Kolínska ve spolupráci s muzeem Kolín vás zvou do zámku na Bartolomějském náměstí na první část putovní výstavy Autografií Josefa Čáslavy.

#LOVEKUKO

KUKO

ZNÁMÉ I NEZNÁMÉ

Od července 2021

JOSEF ČÁSLAVA

Bartolomějské náměstí
povídky gotická zrcadla
Kolín

středeční úterý až pátek 9 - 17
sobota a neděle 10 - 17

www.kutnohorsko-kolinsko.cz
www.kutnohorsko-kolinsko.cz

KOUPÍM DŮM

okres Kolín, KH, Nymburk

dům, chalupu
(i k rekonstrukci)

Jsem přímý zájemce s hotovostí

email: apalucha76@seznam.cz
tel: 737 431 186

ERA GARANCIA
REALITY

IVETA ŠTĚDRÁ
realitní makléřka ERA Garancia
tel.: (+420) 725 688 267
iveta.stedra@era-reality.cz

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant ve všech barvách, slepičky Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska.

Stáří 16 - 20 týdnů, cena 185 - 229 Kč/ks

Prodej: Kolín - u atletického stadionu

9. 9. v 10 hod.

5. 10. v 10 hod. a 12. 10. v 17.10 hod.

Výkup králičích kožek - cena dle poptávky.

Info: Po-Pá 9 - 16 hod., tel. 601 576 270, 728 605 840

Pohřební ústav Pavel KOS

602 221 511, 601 221 511

Kolín III, Žižkova 226 (naproti nemocnici)

www.pohrebnikolin.cz

online objednávky

J

Pohřební služba Jeřábek

Kmochova 15, Kolín II

www.pohrbyjerabek.cz

321 721 504, 602 123 503

oznamuje, zřízení nové pobočky

v Uhlířských Janovicích

Hasičská 521, 326 722 945

(budova úřadu práce)

VINNÝ KOŠT
11.00 - 22.00
25/9/2021
KOLÍN / Karlovo náměstí

Degustační festival
chutí

Vína z Čech a Moravy

Hudební program po
celý den

www.vinnykost.cz

kolín | EPSON | RE/MAX 4 You

JAZYKOVÉ KURZY
V MALÝCH SKUPINKÁCH
3-5 LIDÍ

JAZYKOVÁ ŠKOLA

3-5 lidí
Zaměření na konverzaci
Termín dle Vašich požadavků

Učte se v malých skupinkách:

- Efektivně a příjemně
- Budete hodně mluvit
- Garance 3-5 lidí ve skupině

www.skola-zebra.cz

Telefon individuální výuka: **773 350 405**
Telefon skupinová výuka: **774 450 405**

kolin@skola-zebra.cz | Plynářská 671, Kolín

nová → zelená → úsporám

EKIS Energetické konzultační a informační středisko

SIGREEN

UVAŽUJETE O ZATEPLENÍ BYTOVÉHO ČI RODINNÉHO DOMU?
PLÁNUJETE VÝMĚNU ZDROJE VYTÁPĚNÍ?
NEBO INSTALACI SOLÁRNÍHO A FOTOVOLTAICKÉHO SYSTÉMU?
MÁTE ZÁJEM O ZÍSKÁNÍ DOTACE?

ZPRACUJEME PRO VÁS KOMPLEXNÍ PROJEKTOVOU DOKUMENTACI, VČETNĚ ADMINISTRACE ŽÁDOSTI O DOTACI.

BEZPLATNÉ ENERGETICKÉ PORADENSTVÍ

- Návrh, posouzení a optimalizace návrhu
- Dotace v programu Nová zelená úsporám a Dešťovka
- Energetické posudky a audity
- PENB a Tepelné ztráty
- Termovizní diagnostika
- Kotlíková dotace

20 let zkušeností

SIGREEN S.R.O. | TÁBORITSKÁ 511, 280 02 KOLÍN | IČO: 25953702 | WWW.SIGREEN.CZ | +420 724 802 823 | SIGREEN@SIGREEN.CZ

MĚSTO KOLÍN POŘÁDÁ MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ FESTIVAL J. G. DEBURAUA

10. ROČNÍK

GASPARÁDA

3.-4. září 2021

KARLOVO NÁMĚSTÍ, KOLÍN

pátek 3. 9.

POHÁDKA Z BUDÍKU TEÁTR PAVLA ŠMÍDA

Dobrodružné vyprávění o cestě Pospícháčka a Loudáčka, kteří při hledání Času dojdou až na konec světa... Jak to s tím časem vlastně je?

8:30 – 9:15 pro mateřské školy, 10:00 – 10:45 pro I. stupeň základních škol

15:00 – 15:50 / pro děti 3+ /

PAN VÁCLAV A KOUZELNÝ PYTEL V. JELÍNEK

Jaké předměty dokáže pan Václav - žonglér, udržet ve vzduchu?

16:00 – 17:00 / pro děti 6+ /

KONKURZ LOSERS CIRQUE COMPANY

Akrobatická show pestrá jako vyhaný životopis.

17:10 – 18:00 / pro děti 6+ /

H.I.T. TEATR NOVOGO FRONTA A ÚSTAV ÚŽASU (CZ+RU)

Hluboce Impozantní Taškařice aneb tradiční letní dešudetadytánde.

18:10 – 19:20 / pro děti 6+ /

BRATŘI SPECIÁL BRATŘI V TRICKU

Jedinečné a neopakovatelné představení, o jehož průběhu rozhodují diváci.

19:30 – 20:20 / pro děti 6+ /

VLEZ V LES FEEL THE UNIVERSE CIRQUE COMPANY

Procházka lesem pro celou rodinu a živočichy všeho druhu.

20:30 – 21:05 / pro děti 6+ /

INDICKÝ BĚŽEC FIREDUCKS

Kuchařská roadshow v podobě komického pouličního divadla.

21:15 – 21:45 / pro děti 8+ /

SOUSED / LE VOISIN BENOÎT TURJMAN (FR)

Komická pantomima (ve zkratce).

22:00 – 22:15

CESTA KOLEM SVĚTA ILUSIAS

Tajemná atmosféra černého divadla, speciálních UV efektů a neuvěřitelných iluzionistických triků.

sobota 4. 9.

15:00 – 15:50 / pro děti 3+ /

KLAUN PINGU BILBO COMPAGNIE

Komedie se nechává volně inspirovat slavným večerníčkem o tučňákově Pingu.

16:00 – 16:11 / pro děti 5+ /

GANGSTERKA LONG VEHICLE CIRCUS

Umění na vysokých chůdách s bravurním zvládnutím tance, akrobacie, pantomimy a nového klaunství.

16:25 – 17:10 / pro děti 5+ /

JOHNNY & JENNY J. VNOUČEK A M. STARÁ

Barevná romance z mobilních toalet...

17:25 – 17:30 / pro děti 5+ /

TANCE LONG VEHICLE CIRCUS

Umění na vysokých chůdách.

17:40 – 18:25 / pro děti 5+ /

C'EST LA WHEEL V.O.S.A. THEATRE A SUNRIDERS

Akrobacie, obří kolo, tanec i šprýmy, těžké balancování na hraně rizika i lehké taneční kroky.

18:40 – 19:40

HAMU MIME EVENING SHOW

KATEDRA NONVERBÁLNÍHO DIVADLA HAMU

Komedie. Poezie. Show!

20:00 – 21:15 / pro děti 8+ /

SOUSED / LE VOISIN BENOÎT TURJMAN (FR)

Komická pantomima.

21:30 – 22:30

NÁVŠTĚVNÍCI V.O.S.A. THEATRE

Unikátní divadelní instalace propojuje svět divadelního a výtvarného umění s moderními technologiemi.

VSTUP ZDARMA
www.mukolin.cz

